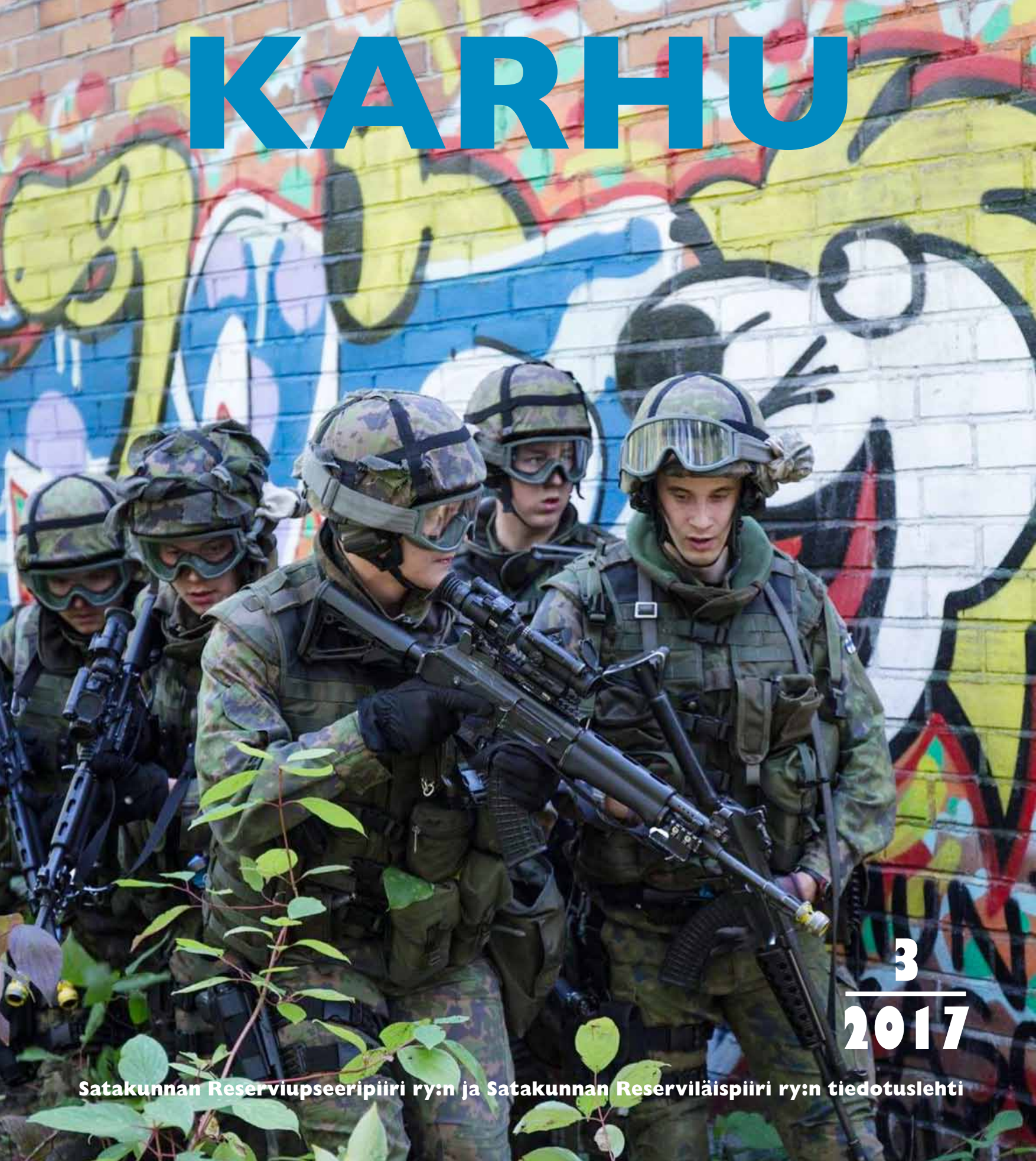

KARHU

3

2017

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Naisten valmiuskoulutus vapaaehtoisten varassa	3
Reserviläisurheilija nuoresta alkaen	4
Rauma-jotos kisailtiin kauniissa syysässä	6
Harjavallan ampumarata 90 vuotta	10
Lavian Reserviläispäivä keskittyi Satakuntaan	12
Syksyn tullen...	15
Naisten Valmiusliiton Alueneuvottelukunnan retki	16
Aseiden lupaprosessi joustavammaksi	18
Paikallispuolustuksen perusta	21
Aurora 17	22
Eversti Valta Porin prikaatin apulaiskomentajaksi	23
Pohjanmaan jääkäripataljoona	24
Satakunnan sotilaskoulutusosasto aloittaa	26
Naisten ase- ja ampumakoulus	28
Meriretki Revelin saareen	30
Seppeleet sankarihaudoille	32
Nakkilan Reserviläiset Nahkiaismarkkinoilla	34
Reserviläisten ulkoratakausi päättyi Nakkilassa	35
Tuloksia	36
Kokouksia	40

Kannessa: Maavoimien joukko-osastojen johtamat paikallispuolustusharjoitukset järjestettiin 4.–8. syyskuuta 2017 Kainuussa, Kaakkois-Suomessa ja Satakunnassa. Kuva: puolustusvoimat.

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU

Päätoimittaja

Juhani Lukka

Toimituskunta

Arto Ahokas
Eemeli Lappalainen
Taina Mäkitalo
Tomi Nikkanen
Esa Rannisto
Marjo Sarmet

Materiaalin toimitus

Sähköpostiosoitteeseen:
juhani(at)lukka.fi

Karhu ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Naisten valmiuskoulutus vapaaehtoisten varassa

Suomen suurin yhteiskunnallinen keskustelutapahtuma, MTV:n ja Porin kaupungin järjestämä SuomiAreena, rikkoi jälleen tänäkin kesänä kävijäennätyksiä. Vuodesta toiseen paisuneeseen tapahtumaan osallistui viikon aikana peräti 74 000 ihmistä. Ensi vuoden tapahtumalta on lupa odottaa myös suuria, kun tapahtuman teemoina ovat turvallisuus, suvaitsevaisuus ja vastuullisuus, sekä pääyhteistyökumppaneina Puolustusvoimat ja Veikkaus.

Vaikka turvallisuus ei tänä vuonna ollutkaan tapahtuman varsinaisena teemana, niin aihetta kuitenkin käsiteltiin monissa keskustelutilaisuuksissa. Erityisen merkilläpantavaa oli nykypäivän erilaisen uhkakuvien korostuminen. Kyberturvallisuus, digitaaliset rikospalvelut, informaatiovaikuttaminen, luottamuksen puute yhteiskunnassa, ilmastonmuutos ja sen synnyttämät ilmiöt, syrjäytyminen, radikalisoituminen ja väkivaltainen extrimismi olivat useissa keskusteluissa esiin nousseita asioita.

Huolta kannettiin myös siitä, miten uhkakuviin voidaan varautua ja kuinka viranomaisille tataan riittävät resurssit vastata yhteiskunnassa tapahtuviin nopeisiin muutoksiin. Ratkaisuksi uhkakuvien torjuntaan tarjottiin muun muassa laaja-alaista kokonaisturvallisuutta, jossa viranomaiset ja kansalaiset yhdessä luovat toimillaan turvallisuutta. Hyvä esimerkki on poliisin ja puolustusvoimien yhteinen käynnissä oleva reservipoliisiselvitystyö, jossa kartoitetaan soveltuvien reserviläisten sijoitus- ja käyttömahdollisuuksia operatiivisissa tehtävissä poliisin tukena.

SuomiAreenan keskusteluissa nousi monessa yhteydessä esiin myös naisten, osin hyödyntämätön, potentiaali kokonaisturvallisuuden edistäjinä. Koska lähinnä vain sodanajan sijoitettujen taitoja ylläpidetään poikkeusolojen varalle valtion kustannuksella, jää useimpien naisten kriisivalmiustaitojen ylläpito heidän oman aktiivisuuden ja kolmannen sektorin varaan.

Viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, että Suomessakin turvallisuusympäristö voi muuttua nopeasti ja arvaamattomasti. Suomen asevelvollisuusjärjestelmä on osaltaan ylläpitänyt kapeakatseista ja patriarkaalista mielikuvaa maanpuolustuksesta, joka liian usein nähdään vain aseellisena toimintana ja kuuluvan ensisijaisesti miesten vastuulle. Maanpuolustus tulisi kuitenkin nähdä paljon laajempaan turvallisuuskokonaisuutena.

Nykyaikaisessa hybridisodassa ei ole enää selkeitä rintamalinjoja, vaan etulinja kulkee läpi yhteiskunnan. Sähköistynyt informaatioyhteiskunta on entistä alttiimpi häiriötekijöille ja varautuminen erilaisiin uhkakuviin vaatii osaamista ja osallistumista yhä suuremmalta osalta kansalaisista. Turvatoimia ei voi ulkoistaa vain viranomaisten ja vapaaehtoisten vastuulle, vaan omasta ja yhteiskunnan turvallisuudesta olemme kaikki vastuussa.

Turvallisuuden ylläpitämiseksi ei kuitenkaan tarvitse olla mikään supersankari, vaan keinot sen edistämiseksi voivat olla hyvinkin pieniä ja arkipäiväisiä. Ensiapu- ja alkusammutustaitojen kertautaminen, sekä taskulampun ja kynttilöiden hankkiminen kotiin pimenevän syksyn sähkökatkojen varalle ovat yksinkertaisia tekoja arjenturvallisuuden edistämiseksi, mutta joista voi olla hyötyä myös poikkeusoloissa.

EEMELI LAPPALAINEN
puheenjohtaja
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry

Jonna Mäkivaaran varsinainen kilpailulaji on suunnistus. Siinä ohessa ovat tulleet Porin metsän ja Ahlaisten polut tutuiksi.

Jonna Mäkivaara

Reserviläisurheilija nuoresta alkaen

Jonna Mäkivaaran monipuolinen lajivalikoima periytyy jo nuoruusvuosista Ahlaisten Urheilijoiden riveissä. Myös reserviläisurheilu oli hänelle tuttua jo ennen varusmiespalvelusta, sillä Jonnan isä, **Ola-vi Mäkivaara**, oli tunnettu ja arvostettu kil-

pailija sekä kilpailujen järjestäjä useissa reserviläislajeissa.

Epäröimättä mukaan

Jonna Mäkivaara lähti heti varusmiespalveluksesta päästyään mukaan reserviläisurhei-

luun monissa eri lajeissa. Urheilun lisäksi Jonna osallistuu myös muuhun reserviläis-toimintaan. Hän on Noormarkun-Ahlaisten reserviläiset ry:n johtokunnassa ja Satakunnan maakuntakomppaniassa.

Jonna Mäkivaara harmittelee, että nuo-

ret ja naiset jäävät liian usein Reserviläisurheiluliiton (ResUL) toiminnan ulkopuolelle.

– Markkinointia ja tiedotusta pitäisi lisätä ja saada lajeille sitä kautta lisää näkyvyyttä. Markkinointia voisi kohdistaa juuri palveluksesta pois astuviin ja esimerkiksi maakuntakomppaniassa palveleviin.

ResULin kuntokorttia Mäkivaara on käyttänyt aktiivisesti vuodesta 2009. Hän on ottanut osaa pistooliampumahiihto- ja pistooliampumasuunnistuskilpailuihin, jokamieskisoihin sekä maastokisoihin. Suosikkilaji on pistooliampumasuunnistus, jossa yhdistyvät hänelle vahva kilpalaji suunnistus ja vuosien mittaan tutuksi tullut pienospistooliammunta.

– Nämä kaikki lajit yhdistävät taitoja,

joita varmasti jokainen sijoitettu reserviläinen ja maakuntakomppaniaan sitoutunut tarvitsee, Jonna Mäkivaara pohtii.

Urheilua vuodenaikoja seurailleen

– Muuten arkeeni kuuluu kaikenlainen kuntoliikunta – terveyden vuoksi. Vuodenaikojen mukaan painopisteet vaihtelevat. Syksyisin ohjelmassa on eniten lenkkeilyä, suunnistusta, vaellusta ja joogaa. Palasin juuri viikon vaellusreissulta Lapista. Kävin vaeltamassa työkalaveriiden kanssa Käsivarren erämaassa ja poikkesimme myös Norjan ja Ruotsin puolella. Talvella tulee harjoiteltuun enemmän lihaskuntoa, esimerkiksi crosstrainingia. Kesä tuo mukanaan myös pyöräilyä maastossa ja maantiellä sekä ala-

Juhani Lukka

Jonna Mäkivaara harmittelee, että nuoret ja naiset jäävät liian usein reserviläisurheilun ulkopuolelle.

mäkiajoa ja enduroa. Ainakin osittain siksi, että mieheni harrastaa näitä aktiivisesti, kertoo Jonna Mäkivaara.

– Viime kuukausina urheilu on ollut enemmän taka-alalla, koska isäni kuoli kesäkuun alussa ja nyt on menty kuolinpesäasioiden kanssa aika tiiviisti kolme kuukautta yhdessä veljeni ja äitini kanssa.

Muutama viikko sitten Mäkivaara osallistui Raumalla järjestettyyn Reserviläisurheiluliiton jotokseen yhdessä tuttavapariskunnan kanssa.

– Se oli ihan positiivinen kokemus. Työvuorojärjestelyjen takia osallistuimme lyhyempään retkisarjaan. Sotilaalliset tehtävät hoituivat helposti puolustusvoimien palveluksessa olevien partiokaveriiden ansiosta ja suunnistuksellisesti reitti oli helppo. Enemmän olisin kaivannut rasteja maastoon, mutta jotoksen 'kaupunkimainen' luonne oli meille kyllä etukäteen selvillä. Itse pidin eniten ampumarasteista, tiivistää hän kokemuksiaan.

– Jatkossakin jotokset varmasti kiinnostavat.

Liikunta pitää yllä työkuntoa

Jonna Mäkivaara työskentelen tällä hetkellä sairaanhoitajana Satakunnan sairaanhoitopiirin keskussairaalassa teho-osastolla.

Ajatus ammatinvalinnasta syntyi varusmiespalveluksen aikana.

– Minulla oli jo opiskelupaikka tiedossa, kun suoritin inttiä. Hennalassa lääkintäaliupseerin koulutuksen jatkoksi päätinkin vaihtaa alaa ja hakea Ammattikorkeakouluun terveydenhoitoalalle. Sinne pääsin ja sillä tiellä olen.

JUHANI LUKKA

23/09/2017 16:03

Rasti 12 Haapasaaren kartano, Partio valmistautumassa väijytyksen asian mukaisin varustein.

Irmeli Salminen

Rauma-jotos kisailtiin kauniissa syyssäässä

Reserviläisurheiluliiton alainen Rauma-jotos (rauma-jotos.webnode.fi) järjestettiin 22.–24.9.2017. Sen käytännön järjestelyistä vastasivat Rauman Reserviupseerikerho ja Rauman reserviläiset ja sen suojelijana toimi Rauman kaupunginjohtaja **Kari Koski**. Avustavina tahoina olivat Rannikkosotilas-kotiyhdistys ry/Selkämeren paikallisosasto, SPR: Rauman Osasto, Rasti-Lukko, Rauman Työväen urheilijat ja Saaristomeren Merivartioston Kilta ry. Jotosta ovat taloudellisesti tukeneet raumalaiset liike- ja tehdaslaitokset. Yhteistyötä tehtiin monien muidenkin tahojen, kuten maanomistajien, poliisin ja median kanssa.

Alkuajatuksena oli tehdä raumalainen jotos, jossa kunnioitettiin Rauman 575 ja Suomen 100 juhlavuotta sekä Raumalla 30 vuotta sitten 1987 pidettyä Tasala Wilku-jotosta. Kyseisen kilpailun johtajan mukaan

se oli sen aikaisten jotosten tapaan hyvin erilainen nykyisiin verrattuna. Se oli Neuvostoliiton painostuksen aikakautena vähemmän sotilaallinen, rastit painottuivat yleistietouteen, käsittelivät erätaitoja, luonnontuntemusta ja ensiapua, käsikranaattien sijaan heitettiin metallimurikoita. Tasala Wilku-jotoksessa oli huomattavasti enemmän osallistujia ja joukkueita, 450 henkeä ja 116 partiota, nyt osallistujia oli n. 150 ja joukkueita 43. Rauma-jotos on luonteeltaan sotilaallinen ja siinä on kaksi sarjaa. Vaativampi sotilassarja, jonka reitti on n. 63 km ja kevyempi retkisarja, jossa vaellaan n. 47 kilometriä.

Rauma-jotoksen valmistelutyöt alkoivat vähitellen pari vuotta aikaisemmin. Ensimmäinen perustettiin johtoryhmä, joka kokoonnutui säännöllisesti, alussa harvemmin sitten loppua kohden useammin. Se muodostui

päätoimihenkilöistä, joilla kullakin oli oma vastuualueensa, kuten huolto, talous, tulostointi, turvallisuus, tukiryhmä, tiedotus. Jotoksen johtajaksi nimettiin **Ravo Sarmet**, varajohtajaksi **Vesa Viirros** ja ratamestariksi **Mikko Lemmetty**, jonka alaisuudessa olivat oman alansa asiantuntijoina rastipäälliköt ja heidän miehistönsä. Toimitsijoita oli n. 90 henkilöä, joista osa oli mukana jo vuoden 1987 jotoksella. Tehtäviin osallistui myös kymmenkunta varusmiestä Porin prikaatista. He toimivat kuljettajina ja erilaisissa tukitehtävissä.

Viikot ja päivät ennen jotosta olivat työntäyteiset. Perjantaina kansalaisopistolla sijaitseva johtokeskus ja kaupungin ympäristöön asetetut rastit laitettiin toimintavalmiuteen esimerkiksi jakamalla Säkylän varuskunnasta haettuja varusteita. Jotoskeskuksessa kokoontui joukko innostuneita

toimitsijoita ja monenkirjaviini varusteisiin sonnustautuneita kilpailijoita, miehiä ja naisia, nuoria ja vähän ikääntyneempiäkin – joillakin näkyi vaikuttavia ”sotamaalauksia” kasvoissaan. Avaustilaisuudessa lipunnoston jälkeen puhuivat jotoksen johtaja Ravo Sarmet ja kirkkoherra **Henry Liivola**. Molemmat tarkastelivat jotoksen syvällisempiä merkityksiä muun muassa sen kiinteää yhteyttä menneiden sukupolvien henkiseen perintöön. Tämä teema toteutui arvokkaalla tavalla kun tilaisuudesta lähtivät sepeleenlaskijat sankarihaudoille. Illan pimetessä partio toisensa jälkeen lähetettiin matkaan. Siitä lähtien saattoi Rauman kaduilla ja teillä nähdä raskain kantamuksin varustautuneita, päättäväisesti eteneviä partioita. Erityisen hienoa oli havaita heidän

joukossaan viisi virolaispartiota ja nuoria naisosallistujia. Kilpailijat suuntautuivat radiorastille ja Pitkälän rantaan, jossa tehtävänä oli tähytys ja yöpyminen uhan alla. Partiot jatkoivat lauantain aamuhämärissä kilpailua. Reserviläisyhdistysten kerhohuoneella avatussa kutsuvierastilaisuudessa varajohtaja, jotosisäntä Vesa Viirros kertoi tapahtumasta. Tervehdyspuheessaan kaupunginjohtaja Kari Koski piti tärkeänä tämän kaltaisten tilaisuuksien järjestämistä kaupungissamme. Kutsuvieraat tutustuivat muun muassa Nikulanmäen sinkorastin toimintaan, jota esitteli rastin päällikkö **Mikko Koskinen**. Info-teltoa sijoitettiin Rauman torille keskelle sen kiivainta markkina-aikaa. Paikalla vieraili Reserviläispiirin puheenjohtaja **Tomi Nikkanen**.

Tarkoituksena oli näkyä, selvittää mitä jotos on ja herättää maanpuolustusta koskevaa keskustelua. Monet kertoivat lukeneensa Rauma-jotoksesta lehdestä, jotkut olivat nähneet partioita kaduilla ja otsalamppujen välähdyksiä öisessä metsässä. Tässäkin yleisötapahtumassa tuli jälleen esille sen maanpuolustushenkeä vahvistava ja terapeuttinen tehtävä. Monet, erityisesti vanhemmat reserviläiset kertoivat vapautuneesti niin hyvistä kuin huonoista kokemuksistaan varusmiespalveluksessa. Muutama oli palvelut rauhanturvaajatehtävissä, eräs kertoi yleensä olleensa ensimmäisten joukossa Kyp-roksella 60-luvulla. Yksi harkitsi osallistumista toimintaamme, toinen otti mukaansa

jatkuu →

Jotos tarkoittaa maasto-
vaellusta, jossa edetään
partiona tehtävärastilta
toiselle. Partioiden tulee
pärvätä vuorokausi tai
pari metsässä omin eväin
ja siksi he kuljettavat
maastossa muonansa
ja varusteensa.

22/09/2017 21:18

Rasti 2 Maanpäänniemi, vain sotilassarjalaisten iltarasti LV241 käyttökuntoon laitto. Rastikuvaus: Olette SATMAAK tiedusteluryhmä ja käytössänne on edessänne näkyvä viestikaluusto. Partion tehtävänä on ottaa yhteys vasta-asemaan ja välittää partion status viestiperusteissa määrättyllä taajuudella ja kutsuilla.

jäsenhakemusanomuksen. Valtaosa suhtautui jotokseen hyvin myönteisesti, mutta oli niitäkin, jotka asennoituivat toimintaamme kriittisesti. Lauantain rasteilla käsiteltiin jalkaväkiasioita, viestitehtäviä, koordinaatteja, tunnustettiin kalustoa ja suoritettiin rk-ammunta. Päivä päättyi majoittumiseen maaseudulla Tuomilahdessa. Idyllinen maisema, kaunis syysää, tuikkujen valot pimenevässä illassa ja sotilaskotiauto loivat ikimuistettavan tunnelman, mistä monet toimitsijat ja erityisesti yöpymiseen valmistautuvat jotostelijat puhuivat - jotkut käsityötehtävää, raumalaiseen merihenkeen kuuluvaa naakelia veistäessään.

Viimeisenä kilpailupäivänä oli merellisiä rasteja, heitettiin käsikranaattia, annettiin ensiapua kaupungin sydämessä Kaunisjärven puistossa ja tutustuttiin Eko-Aims-ammuntaan. Jotoksen rankka urakka päättyi jotoskeskukseen, maaliin ja ruokailuun, jossa saattoi nähdä kilpailijoiden keskustelelevan päivien tapahtumista. Henkilökohtaisen huollon jälkeen levähtiin, jatkettiin keskustelua ja odotettiin tuloksia, minkä jälkeen alkoi kilpailuun kuuluva protestiaika.

Rasti 3 Pitkäjärven ranta, tähytyspaikka. Ensiapuryhmä kulki koko Jotoksen pääporukan mukana ja majoittuivat myös kilpailuhengen mukaan rastipaikalla.

Kilpailijat ja toimitsijat keskustelivat sen puitteissa ja partiot toivat tulostuomistoon palautelomakkeita, jotka olivat rakentavan kriittisesti tehtyjä. Kilpailu oli enää palkintojen jakamista vaille. Kotiin lähtevät osallistujat saivat mukaansa Rauma-jotoksesta muistomitalin.

Jotoksen onnistumisen arviointi on tärkeä

On tärkeä tehdä yhteenveto jotoksesta ja arvioida sen onnistumista. Arviointikeskustelua käytiin koko jotoksen ajan. Keskustelua tapahtui muun muassa maastossa toimitsijoiden ja kilpailijoiden välillä, allekirjoittanut sai väliarvioinnin monelta partiolta Tuomilahden yöpymispaikalta. Merkittäväksi arviointitavaksi muodostui kilpailijoiden täyttämä palautelomake. Niissä oli hyvin perusteltuja ja rakentavia ajatuksia. Jotokselle annettu yleisarvosana oli hyvä. Kriittikkäitä saivat jotosreitit teiden asvaltun runsaus ja ettei kaikilla rasteilla ollut tarpeeksi kiinnitetty huomiota palautteen ja oikean suorituksen selvittämiseen. Metsävaellusta ja suunnistusta sekä meri-

Rasti 1 | Sorkan koulu, Miksi kuso ei kulje? Rastikuvaus: Olette tämän viestiaseman uusi henkilö. Viestiaseman kytkennöissä on 10 virhettä. Tehtävänäsi on löytää ne ja luetella ne rastihenkilölle. Vain laitteen virtakytkimet saat laittaa päälle.

henkisyyttä ja Vanhaa Raumaa kaivattiin enemmän. Joku ”jäi kaipaamaan jotain uutta ja yllättävää.” Yleisesti onnistuneina nähtiin palautteen anto rasteilla, vesihuolto ja ettei rasteilla ollut liikaa jonotusta. Monissa osallistujien palautteissa kiitettiin sotilaskotisarjen ja lääkintäryhmien toimintaa. ”Iso käsi sotkun henkilökunnalle.” EA-auto oli monessa paikkaa näkyvillä (EA:ta suoraan tyrkytettiin).” Esimerkiksi Tuomilahden yöpymispaikalla saattoi havaita miten antaumuksella ensiapuryhmäläiset huolehtivat uupumisesta, hiertymistä ym. vammoista kärsivistä kilpailijoista. Myös rastihenkilöiden hyväksi todettu ammattitaito korostui arvioinneissa. Jotkut toimitsijat pitivät ratkaisevana, että jotoksen eri tehtäviin oli sijoitettu siihen hyvin sopivia henkilöitä. Monet toimitsijoista olivatkin kokeneita kouluttajia esimerkiksi maakuntajoukoissa.

Palautteissa kiitettiin erityisesti rasteilla vallinnutta ilmapiiriä ja toimitsijoiden ystä-

vällisyyttä. Rasteilla valokuvauspartion tehtävissä kiertäneen **Paavo Tuuhankin** mukaan rasteilla oli todella myönteinen, rento,

Viimeisenä kilpailupäivänä oli merellisiä rasteja, heitettiin käsikranaattia, annettiin ensiapua kaupungin sydämessä Kaunisjärven puistossa ja tutustuttiin Eko-Aims-ammuntaan.

vapautunut ja stressitön henki. Niissä toteutui hyvin jotoksen varajohtajan Vesa Viirrokseen usein muistuttama ajatus, että pyrimme tekemään jotoksesta miellyttävän kokemuksen, jossa on ”pilke silmäkulmassa.”

Yleisesti saattoikin niin kilpailijoissa kuin toimitsijoissakin havaita mielihyvää. Jotos oli monien mukaan hieno kokemus, reserviläistoimintaa antoisimmillaan. Eräsikin toimitsija kiittää saatuaan osallistua tapahtumaan ja tutustua uusiin ihmisiin: ”Tutustuin hienoihin ressuihin... tapasin paljon vanhoja kavereita.” Vanhemmat reserviläiset saivat tyytyväisinä havaita miten nuoret jotokseen osallistuvat toimitsijat, kilpailijat ja varusmiehet olivat pätevää, esimerkiksi käyttäytyvää, vastuuntuntoista ja hyvällä asenteella varustettua joukkoa. Eri-

tyisen mieleenpainuvaa oli kun ryhmä kilpailun ulkopuolisia nuoria kylän miehiä pyöräili lupaa tiedustellen innokkaina sotkuun Tuomilahden yöpymispaikalla. Jotos yhdisti ja lähensi vahvasti järjestelytehtäviin osallistuneita toisiinsa. Jokaisen panos koettiin tärkeänä ja toisia tuettiin. Toisaalta näin mittavissa projekteissa tulee myös vaikeuksia (usein yllättäen) ja erimielisyyttä. Oleellista oli, että ne nähtiin luonnollisina haasteina, joista voidaan selviytyä rakentavassa yhteisymmärryksessä ja muiden näkemyksiä kunnioittaen. Toimitsijoiden arviointipalaverissa on tarkoitus keskustella avoimesti kaikista jotosta koskevista onnistumisista, mutta myös ongelmista.

Jotoksen onnistuminen edellytti järjestykseen osallistuneilta vahvaa sitoutumista ja paneutumista tehtäviinsä ja sen yksityiskohtiin sekä kykyä kantaa vastuuta ja jousua omista tarpeistaan yhteishyvän vuoksi. Monilla jotos tuli ainakin hetkittäin oman arjen prioriteettitilassa kärkipaikoille. Käytännössä tämä näkyi viimeisten viikkojen aikana, jolloin tehtiin välillä rankastikin töitä jopa yöllä tapahtuman onnistumiseksi. Menestyminen toi itseluottamusta ja varmuuden tunteen omasta osaamisestamme, että pystymme ottamaan koviakin tehtäviä vastaan yhdessä ponnistellen. Erityisesti tätä vahvistivat kilpailevilta partioilta saamamme lukuisat kiitokset kuten seuraava hymiöllä varustettu viesti: ”Kiitos kivaasta jotoksesta! Paikat on hieman rikki, mutta mieli hyvä.” Tällaiset palautteet kannustavat ja velvoittavat, ne antavat sysäyksen tarttua tulevaisuuden haasteisiin varmoin ottein kuin Rauma-jotoksen logossa kuvatut, etensä keskittyneesti tähyävät merimiehet ruoriinsa.

Tilaisuus alkoi juhlallisella lipunnostolla Harjavallan soittokunnan puhaltamien sävelten tahdissa ja reservin majuri Hannu Halmisen komentaman lippuryhmän ollessa kunniaavartiossa. Lipunnostosta huolehtivat järjestävien seurojen puheenjohtajat Juho Koota ja Jouko Tupi.

Harjavallan Reseserviupseerikerhon ja Reserviläisten ampumarata 90 vuotta

Ratavastaavan **Kullervo Tupin** johdolla noin 150 henkilöä juhli vaihtelevassa säässä 90-vuotiaasta ampumarataa 5.8.2017. Kunniavierana paikalla oli kolme sotaveteraania. Päivä oli samalla myös jatkosodan raskaiden Simpele–Hiitola -taisteluiden muistopäivä.

Hiittenharjun maisemissa sijaitseva rata perustettiin 1927 **Kustaa Ylisen** lahjoittamalle maakaistaleelle. Puoli kilometriä pitkä ja 30 m leveä kaistale oli oiva paikka kiväärilajien tarkkuusammuntaan pitkiltäkin etäisyyksiltä. Moni mies lähti tällä radalla

Juhani Lukka

Juhlallisuuksien jälkeen pääsivät ampujat tosotoimiin. Lajina oli perinnekivääri 50 m:n matkalta. Mallisuoritusta antamassa Matti Pihlajamäki Ulvilasta.

saamansa arvokkaan lisäkokenuksen pohjalta tosi toimiin, maata puolustamaan.

Tilaisuus alkoi juhlallisella lipunnostolla Harjavallan soittokunnan puhaltamien sävelten tahdissa ja reservin majuri **Hannu Halmisen** komentaman lippuryhmän ollessa kunniaavartiossa. Lipunnostosta huolehtivat järjestävien seurojen puheenjohtajat **Juho Koota** ja **Jouko Tupi**. Tilaisuus jatkui rata-alueen katsastuksella ja emäntä **Maija Penttalan** valmistamaa hernesoppaa nauttien. Kenttäkeitinkin kuuluu rata-alueen kalustoon. Keskustelujen lomassa oli mahdollisuus ampua **Tomi Nikkasan** johdolla puolustusvoimilta lainatulla laserkiväärillä tai kokeilla käsikranaatin heitto-tarkkuutta. Osuminen poteroa tai juoksuhaudaa kuvaavaan lankkukehikkoon oli yllättävän vaikeaa lyhyeltäkin etäisyydeltä. Aiheeseen kuuluva tietokilpailu oli vaikeahko ja tulokset sen mukaisia. Taustalla tunnelmaa loi käynnissä oleva piirien perinnesekisa. Tilaisuus jatkui muisteluina ja kahvitteluna ampumaradan majalla.

Alkuaan suojeluskerhon omistaman ampumaradan puuhamielisinä toimivat Kustaa Ylinen, **Yrjö Porri** ja **Kasper Kranila**. Jatkosodan päätyttyä seurasivat ”vaaran vuodet” ja ratakin oli vaarassa joutua maan itsenäisyyttä uhkaavien tahojen käsiin. Ampumaradan omistus siirrettiin toiselle yhdistykselle ja se palautui vasta runsaat kymmenen vuotta myöhemmin alkuperäiseen tarkoitukseensa, tosin metsittyneenä. Uusien puuhamielisten **Heikki Tupin** ja **Kaarlo Markkulan** johdolla purkutuomion saanut Havingin koulurakennus siirrettiin ja kunnostettiin huolto- ja kokoontumistilaksi vuosina 1963-1964. Myöhemmin rakennettiin vielä uusi kuiti. Vuosien mittaan talkootyötä on jatkettu niin, että rakennus on hyvässä kunnossa ja erilaisiin tapahtumiin sopiva. 80-luvulla hankittiin lisämaata pistooli- ja pienoiskivääriratojen tarpeeseen, koko alueen ollessa yli kolmen hehtaarin laajuinen.

Nykyisin radan käyttöoikeus on kerhosen jäsenyyden perusteella yli 350 henkilöllä. Lisäksi ampumarataa hyödyntävät metsästysseurat ja eri viranomaistahot, käytöstä erikseen sovittaessa. Radan käyttö on varsin vilkasta ja se soveltuu monenlaisille am-

pumalajeille 25 metristä aina 300 metriin. Kullervo Tupin ja monen harrastajan mielestä rata on hyvä, ellei jopa maakunnan paras.

PEKKA RIKALA

Ruudinhajuisen toiminnan ohessa oli mahdollisuus ampua puolustusvoimilta lainatuilla laserkivääreillä.

Lavian Seudun RES:n ja RU-kerhon Reserviläispäivä 19.8. keskittyi Satakuntaan

Lavian Seudun Reserviläiset ja Reserviupseerikerho (Kiikoinen, Lavia, Suodenniemi) järjestivät Reserviläispäivän nyt 11. kerran. Ohjelma oli hyvin Satakuntakeskeinen. Järjestäjät vastasivat kustannuksista pääosin itse, mutta saivat merkittävästi tukea myös Satakunnan Reservipiiriltä.

Reserviläispäivä järjestettiin perinteisesti Lavian Metsästysseuran majalla ja ampumaradalla. Tällä kertaa MPK ei ollut mukana, vedoten vähäisen osallistujamäärän, joita oli 52 henkilöä. Sää oli vaihteleva, ja hieman häiritsi eri osa-alueita. Reserviläispäivän johtajina olivat **Jukka Holma** ja **Pauli Ylitalo**.

Aamupäivän ohjelma koostui jo totutusti esitelmistä, jotka keskittyivät maakunnan asemaan maamme ilmapuolustuksessa ja sen historiassa sekä Reservipiirimme tavoitteisiin ja tulevaan toimintaa. Tilaisuuden puheenjohtaja oli Lavian oma poika, majuri **Timo Hesso** Puolustusvoimien järjestelmäkeskuksesta. Iltapäivällä miteltiin entiseen malliin paremmuudesta ampumataidossa eri ruutiaseilla ja käsikranaatinheitossa.

Pääpuhuja ilmavoimien huippuedustaja

Pääpuhujaksi olimme saaneet Satakunnan lennoston legendaarisen ex-komentajan eversti **Jukka Uharin**. Hänen aiheenaan oli Porin lentokenttä ja Satakunnan lennosto. Uharin tie on kulkenut Porista Satakunnan lennoston hävittäjälentäjästä ja hävittäjälentolaivueen komentajasta Pirkkalaan Satakunnan lennoston komentajaksi (ko-

Mika Peltola

Eversti Jukka Uhari (vas.) on Satakunnan lennoston legendaarinen ex-komentaja ja ilmapuolustuksen huippuasiantuntija.

mentaja 1988–95). Eläköitymisensä jälkeen eversti Uhari on ollut vuosia Viron ilmavoimien ja puolustusministeriön arvostettu neuvonantaja ja asiantuntija maan kehittäessä ilmavoimiaan nyt toisen itsenäisyytensä alkuvuosina. Eversti Uhari on tunnettu Porin lentokentän ja Satakunnan lennoston historioitsija ja sen todellinen grand old man. Näistä hän on tehnyt kaksi komeaa kirjaakin (Porin lentokentän historia 1 ja 2), jotka valitettavasti ovat loppuun myytyjä, mutta löytyvät kyllä kirjastoista.

Porin lentokentän perustamistyöt aloitettiin 1938. Kun Neuvostoilmavoimat oli avannut lentotukikohtia Suomenlahden etelärannalle, Lounais-Suomen satamat ja kaupungit joutuivat jo Talvisodassa ilma-

pommitusten kohteiksi. Niin myös Porista ja sen lähialueilta tehtiin torjunta- ja tiedustelulentoja. Ymmärrettiin, miten välttämätöntä oli saada Porin lentokenttä sellaiseen kuntoon, että sitä voitiin käyttää myös sotilaallisena lentotukikeskuksena. Väli rauhan aika olikin lentokentän ja sen sotilaallisen käyttövalmiuden kehittämisen aikaa.

Jatkosodan puhjettua lentotoiminta alkoi Porissa heti heinäkuussa 1941. Jo samana keväänä ja kesänä Saksan ilmavoimat oli valmistellut Poriin tuloa. Saksan Pohjoisen rintaman sotatoimille Porin sijainti oli edullinen, ja siellä oli otollinen satama ja toimiva rautatieyhteys. Kesän ja syksyn aikana saksalaisten toimesta alkoi aktiivinen lentotukikohdan varustelu Pohjois-Nor-

jaan ja Suomeen ryhmitettyjen Saksan lentoyksiköiden huolto-, tankkaus-, korjaus- ja -59varaosapalvelusta ja kaluston vaihdosta huolehtivaksi varikoksi. Seuraavana vuonna kenttäalueen varustelu saavutti hyvin toiminnan vaatimat mittasuhteet. Saksalaisotilaiden määräksi arvioitiin 2 500–3 000, mikä näkyi myös 23 000 asukkaan kaupungin katukuvassa. 1943 kenttä sai kestopäällysteen 1 400 m:n pituiselle kiitotielle. Kymmenen vuotta myöhemmin se mahdollisti ensimmäisten Suomen ilmavoimien suihkukoneiden tulon juuri Poriin. Sodan aikana Porin varuskuntaan syntyi sodan kestäessä 400 rakennelmaa, niistä majoitusrakennuksia yli 80.

Kun Liittoutuneiden pommitukset Saksassa alkoivat syksyllä 1943 ja kiihtyivät seuraavaa kevättä kohti, myös Porissa varotoimia kiristettiin ja tukikohdan toiminnan kannalta tärkeitä rakenteita siirrettiin kauemmaksi kentän välittömästä läheisyydestä. Porin kenttä toimi Luftwaffen tukikohtana Saksan pohjoisrintamalla syksyyn 1944.

Kun Suomi syyskuun alussa 1944 katkaisi suhteensa Saksaan ja solmi Neuvostoliiton kanssa aselevon, saksalaisjoukkojen oli määrä poistua maasta 15.9. mennessä. Saksalaiset poistuivat kentältä edellisenä päivänä, mutta olivat lujasti miinoittaneet kentän. Suomalaiset aloittivat välittömästi mahdolliset suojele- ja pelastustoimet. Kun kenttä rakenteineen sitten räjäytettiin seuraavana iltana, tuho oli valtava. Tämän Porin Pamauksena tunnetun räjähtelyn kumukuului ja tulenkajo näkyi pimeässä syysillassa kymmenien kilometrien päähän. Kymmeniä rakennuksia tuhoutui, kiitotiet vaurioituivat pahoin ja ympäristö kärsi suuria vaurioita. Ihmistappioilta kuitenkin säästettiin. Vaurioista huolimatta kenttä jäi kuitenkin sellaiseen kuntoon, että Poriin saatettiin sijoittaa sodasta kotiutuva lentorykmentti.

Jatkosodan aikana Porista oli tullut Luftwaffen suuri lentotukialue, jonka vaikutukset maakunnassa olivat merkittävät.

Tuosta ajasta nykyihmiset tietävät kovin vähän. Liekö siitä tarkoituksella vaiettu vai onko se muuten vain painunut lähes unohduksiin?

Sodan jälkeen Porin lentokentän tulevaisuudesta ei ollut täyttä varmuutta. 1953 ilmavoimat saivat kuitenkin Poriin ensimmäiset suihkuvärittäjät, kuusi yksipaikkaisista Vampirea Englannista. Silloinen kiitotie oli pidennetty jo 1 800 metriin. Pari vuotta myöhemmin saatiin vielä yhdeksän kaksipaikkaista Vampire-harjoituskonetta.

Suihkukausi sai uutta ulottuvuutta 1958–59, kun Satakunnan lennosto otti Porissa vastaan 18 ensimmäistä Fouga Magister harjoituskonetta. Lisäksi Valmet rakensi lisenssillä 62 Fougaa vuoteen 1967 mennessä.

1960-luvun alussa Satakunnan lennosto sai myös oman helikopterilentueensa, muuta pari vuotta myöhemmin se siirrettiin Porista Uttiin.

1980-luvun alussa Fougat korvattiin 50:llä Hawk koulutuskoneilla, joista ensimmäiset saapuivat Poriin joulukuussa 1980. Näistä Valmet rakensi itse vuoteen 1985 mennessä 46. Porin lisäksi ne sijoitettiin useisiin ilmavoimien yksiköihin ympäri Suomen.

Hawkien myötä Satakunnan lennostossa alkoi ripeän kehityksen kausi. Toiminta Porissa kuitenkin hiljeni 1985. Sen viimeisiä toimijoita oli Hävittäjälentolaivue 21. Osia Satakunnan lennostosta oli siirretty Pirkkalaan jo aikaisemmin. Viimeispäivänä lähti lennoston esikuntakomppania; sotalippu laskettiin komppanian kentällä 25. kesäkuuta 1985.

Satakunnan RU- ja RES-piirin tavoitteet

Satakunnan Reserviupseeripiirin edustajaksi Reserviläispäiväämme onnistuimme saamaan piirin tuoreen puheenjohtajan **Eemeli Lappalaisen**. Eemeli (30) on Kainuun poikia, josta Satakunta on saanut tarmokkaan

puheenjohtajan.

Lappalainen kertoi selkeästi RU-piirimme tarkoituksesta ja tehtävistä sekä linjasi sen tavoitteita. Reserviläistoiminta on ”*Vapaehtoista vastuunkantoa Isänmaan turvaksi*”. Tämä on johtotähti kaikissa niissä toimitissa, joilla kansakuntamme riippumattomuus ja turvallisuus pyritään varmistamaan.

RU-piirit ovat RU-yhdistysten aatteellisia ja toiminnallisia yhdyssiteitä, jotka tukevat maamme itsenäisyyttä ja puolusta-

Satakunnan Reserviupseeripiirin tuore puheenjohtaja Eemeli Lappalainen

mista, edistävät maanpuolustustietoutta ja -tahtoa sekä ylläpitävät ja kohottavat reserviupseerihenkeä. Tämän toiminnan ja tavoitteiden kulmakiviä ovat isänmaallisuus, vastuuntunto, vapaaehtoisuus ja yhteisöllisyys. Suunnan tavoitteiden saavuttamiselle antavat jäsenten tahtotila ja vastuuntuntoiset mielipiteet; on mietittävä, mikä on tavoittelemisen arvoista ja miksi. Tärkeimmät aseet tässä ovat luja tahto ja motivaatio. Ne kyllä antavat tarpeelliset voimavarat hankkia riittävä kyky ja taito tavoitteiden saavuttamiselle.

Piirin on jatkuvasti tehtävä toimintaa tunnetuksi, koordinoitava yhteistyötä ja mm. sen pohjalta varmistettava riittävät osallistumis- ja harrastamismahdollisuudet. Piirissämme on 1166 jäsentä. Osaamista siis löytyy, kunhan se vain osataan hyödyntää yhteiseksi hyväksi. Useimpien RU-yhdistysten talous on tosi tiuka. Vaikka vapaaehtoisuus ja talkootyö ovat välttämättömiä,

ilman tarpeellisia talousresursseja toiminta jää kovin vaatimattomaksi. Riittävien taloudellisten edellytysten varmistaminen onkin jatkuva haaste.

Satakunnan Reserviläispiiristä paikalla ei ollut omaa piiritason edustajaa, mutta kummankin piirimme yhteinen toiminnanjohtaja **Taina Mäkitalo** painotti aivan samoja tavoitteita ja tehtäviä kuin RU-piirin puheenjohtaja. Yhteistyöhän piirien välillä ja yhdistyksissä on saumatonta, useimmiten asiat hoidetaan yhdessä eikä siinä jäsenten yhdistystaustalla ole merkitystä. Tämä onkin luonnollista, kun arvot, aatteellisuus, toiminta ja usein osaaminenkin kulkevat käsi kädessä.

Toiminnanjohtaja kertoi myös piirin tulevista tapahtumista, omasta osuudestaan niiden organisoimisessa, tiedottamisesta ja tukitoimista. Osallistuminen yhteisiin kokouksiin, koulutustilaisuuksiin ja muihin tapahtumiin on tärkeää tiedon ja osaa-

Mika Peltola

misen viemiseksi omiin yhdistyksiin. Taloudellisten voimavarojen osoittaminen on tietenkin rajallista, mutta iloksemme Satakunnan piiri voi tukea yhteisesti tämänkin Reserviläispäivän järjestämistä.

Ammuntaa ruutiaseilla ja käsikranaatin heittoa

Iltapäivällä oli totuttuun tapaan vuorossa ampumakilpailu pistoolilla (22 kal.) ja pienoiskiväärillä. Kilpailut oli sarjoitettu ikäluokittain, naisilla ja nuorilla omat sarjansa. Sää ei meitä suosinut ja sadekuurot häiritsivät osallistumista. Kaikkiaan heitä oli 33. Muutamat kokeilivat ampumatarkkuutta myös reserviläiskiväärillä (223 kal.), mutta kilpailua siitä ei järjestetty. Ammuntojen järjestelystä ja valvonnasta vastasi Lavian Seudun RES:n puheenjohtaja **Asko Knuutila**.

Monet mittelöivät taitojaan myös käsikranaatin heittotarkkuudessa. Käytössämme olivat käsikranaatin mitat täyttävät kopiot, jotka antoivat kilpailulle todellisuuden tuntua.

Kiitokset

Lopuksi suuri kiitos aktiivisille naisillemme, eritoten Kaisa ja Elina Holmalle ja Liisa Ylitalolle, jotka taas kerran kestivät kahvitarjoilulla ja maistuvalla lounaalla. Kiitos Reserviläispäivän tukijoille, erityisesti K-Market Penkkimäelle palkinnoista. Kiitos Satakunnan Reservipiirille tuesta ja Lavian Seudun Reserviläisten ja Reserviupseerikerhon jäsenille, jotka osallistuivat vuosittaisen päätapahtumamme järjestelyihin. Tapaamisiin Reserviläispäivänämme 8/2018.

PAULI YLITALO

*Lavianseudun Reserviupseerikerho
Puheenjohtaja*

JUKKA HOLMA

*Lavian Seudun Reserviläiset
Varapuheenjohtaja
Reserviläispäivän johtaja*

Ampumakilpailu (22 kal.) pistooliradalla. Ammunnan järjestelyistä ja valvonnasta vastasi Lavian Seudun RES:n puheenjohtaja Asko Knuutila (kesk. vas.)

MAANPUOLUSTUSNAISET

Syksyn tullen...

Sieniä ja marjoja ovat metsät pulloillaan nyt, kun sateet vihdoon saapuivat myös tänne länsirannikolle asti. Nyt siis kaikki liikkumaan ja keräämään metsästä hyvää mieltä ja reippautta – jos ei muuta. Sitä tullaan taas tarvitsemaan syksyn ja talven pimeinä iltoina.

Kesä on mennyt nopeasti erilaisten tapahtumien ja lomien merkeissä. Piirin järjestämä kesäretki Raumalle sujui mainiosti erinomaisen sään siivittämänä. Myös naisten valmiusliiton kesäretki Poriin onnistui odotusten mukaisesti ja osallistujat olivat iloisia matkasta. Kiitos kaikille järjestäjille ja osallistujille. Toivottavasti voimme jatkossakin järjestää ja osallistua vastaaviin tapahtumiin ja siten tutustua kotikuntaamme.

Jos vain mahdollista, niin tahti tästä vain kiihtyy. Kulttuurinälkäisille on tarjolla teatteria, kun piiri järjestää teatterimatkan Rauman kaupunginteatteriin 10.11.2017 klo 19.00 näytökseen. Tarjolla on **Risto Rytistä** kertova musiikinäytelmä ”Rakastunut Rytä”. Ilmoittautuminen tehdään oman yhdistyksen puheenjohtajalle viimeistään 30.9.2017 ja samalla maininta myös väliaikatarjoilusta.

Yhdistystoiminnan osalta piirihallitus on jo käynnistänyt syyskautensa ja vuosittaiset syyskokoukset lähestyvät nopeasti. Syyskokouksemme järjestetään taas yhteisesti miesten piirien kanssa, tänä vuonna **maanantaina 30.10.2017** Porissa. Kokouskutsu ja tarkempi ohjelma löytyy toisaalta lehdestä. Toivottavasti näen teitä runsaslukuisena paikalla. Ja muistatehan myös yhdistysten omat vuosikokoukset, jotka tulee pitää marraskuun loppuun mennessä. Osallistukaa kaikki kokouksiin ja tehkää hyviä päätöksiä.

Syksy on vilkasta maanpuolustustoiminnan aikaa myös erilaisten kursien ja koulutusten osalta. Tietoa näistä löytyy MPK:n kurssikalenterista nettiosoitteesta www.mpk.fi. Osallistukaa aktiivisesti eri tapahtumiin ja houkutelkaa mukaan myös ystäviänne. Osaavia tekijöitä tarvitaan aina – myös arjen toimintoissa.

Lämmintä ja tunnelmallista syksyä toivottaen!

MARJO SARMET

*Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri
puheenjohtaja*

Naisten Valmiusliiton Turun ja Porin alueneuvottelukunnan retki Poriin

Retken suunnittelu alkoi jo kevättalvel-la huittislaisen **Pia Huhtalan** ehdottaessa retkeä Satakunnan Maanpuolustusnaisten piirin kokouksessa. Pia toimii Naisten Valmiusliitto Ry:n Turun ja Porin Alueneuvottelukunnan varapuheenjohtajana sekä Maanpuolustusnaisten Liiton Huittisten osaston puheenjohtajana.

Apua retken suunnittelussa antoi Porin Seudun Maanpuolustusnaiset Ry. Meiltä retken kaupunkioppaana toimi **Paula Kangas** sekä Reposaari-oppaana rauhanturvajaveteraani **Jussi Konttinen**.

Ensin Reposaareen

Kuulimme kierroksella laajasti Reposaaren historiaa ja nykyaikaa. Reposaari on kylä sekä Porin kaupunginosa Meri-Poriksi kutsutulla alueella. Se on myös Kokemäenjoen suiston uloin saari. Jo 1500-luvulla saarta käytettiin kaupunkilaisten kotieläinten kesälaitumena ja kalastajien tarpeisiin. 1600-luvulla saaresta tuli luonnonsatama, joka toimi suurimpien laivojen lastauspaikkana. Reposaarta ehdotettiin sijaintinsa, Ruotsin läheisyyden ja linnoitettavuuden takia, jopa Suomen pääkaupungiksi 1700-luvulla. Tästä satamatoiminnasta on saarelle jäänyt ainutlaatuista eksoottista kasvillisuutta, koska painolastina käytetty maa-aines toi mukanaan siemeniä vieraista maista.

Kolmisenkymmentä retkeläistä saapui Turun, Huittisten, Kokemäen, Harjavan ja Porin kautta aamupäivällä Reposaareen, missä meitä vastassa oli Reposaari-oppaamme Jussi Konttinen. Hän esitteli meille ensin Reposaaren norjalaistyylisen tunturikirkon vuodelta 1876. Kuusikulmaisen kirkon suunnittelijaa ei tiedetä. Kattomaalaukset

ovat professori **Lennart Segerstrålen** käsialaa. Puistossa sijaitsee **Wäinö Aaltosen** veistämä torpedovene S2:n muistomerkki. Tammikuussa 2009 kirkossa vihittiin nykyinen tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** ja **Jenni Haukio**.

Reposaaren bussikierroksella Jussi Konttinen esitteli meille alueen kauniita idyllisiä puutaloja, Junnilan leirikeskuksen, Reposaaren takarannan meriset maisemat, kalastuskeskus Merimestan, vierasvenesatama Marina Merilokin, Siikarannan leirintäalueen, museohinaaja Santun sekä asuntomes-

sualuutta.

Pääkohteemme oli kuitenkin Reposaaren linnakepuisto, missä jalkauduimme alueelle. Historiallisessa linnakepuistossa voi tutustua sodanaikaisiin kunnostettuihin bunkkereihin, juoksuhautoihin, korsuihin ja ammusvarastoon. Reposaaren alkuperäinen tähtystorni rakennettiin vuonna 1936 meritähystyksen ja ilmalavonnan tehostamiseksi. Talvisodan aikaan tornissa työskentelivät lotat ja sotilaspojat, koska Mäntyluodon satama pommitettiin lähes päivittäin.

Lounasaikaan pääsimme nauttimaan

Leena Lukka

Historiallisessa linnakepuistossa tutustuimme kunnostettuihin bunkkereihin, juoksuhautoihin, korsuihin ja ammusvarastoon.

Miinanraivaajien muistomerkki.

Reposaaren vanhan ravintolan noutopöydän antimista. Etenkin alkupalapöydän kalaherkut olivat suussasulavia. Kuulemma lohisoppakin oli presidentti **Mauno Koiviston** mielestä ”maailman parasta”.

Kävimme vielä kurkkaamassa Mäntyluodossa sijaitsevan Kallon. Paikalla on kaunis satamamajakka, luotsiasema ja upeat kalliot, jonne syysmyrskyjen bongaaajat löytävät tiensä.

Jälkiruokana Porin nähtävyydet

Matka jatkui kohti Porin keskustaa ja seuraava kohteemme olikin Juseliuksen mausoleumi Käppärän hautausmaalla. Sen rakennutti liikemies **Fritz Arthur Juselius** yksitoistavuotiaana kuolleen tyttärensä hautamuistomerkiksi. Sigrid Juseliuksen valkoisesta marmorista tehty sarkofagi on asetettu kryptaan eli hautaholviin. Arkkitehti **Josef Stenbäckin** piirtämä rakennus valmistui vuonna 1903. Alkuperäiset **Akseli Gallen-Kallelan** freskomaalaukset tuhoutuivat ja uudet valmistuivat 1930-luvulla. Niitä oli

viimeistelemässä Gallen-Kallelan poika Jorma isänsä luonnosten pohjalta. Eteisrakenuksen seinissä on **Pekka Halosen** freskot ”Kirkkomiehiä ja Kivityömiehiä”. Pronssisten pariovien kalevalaisina kuva-aiheina ovat kaste ja kuolema. Ovet toteutti kuvanveistäjä **Alpo Sailo** Gallen-Kallelan vuonna 1917 valmistaman pienoismallin mukaan.

Linja-auton ikkunasta näimme Porin keskustan hienot vanhat rakennukset, kuten Kaupungintalon, Raatihuoneen puistoineen, Porin teatterin, museot sekä Porin ”Karhulinna”, joka on vanha suojeluskuntatalo. Paula Kangas esitteli kohteita ja tuli sellainen tunne, että niihin jokaiseen voisi tehdä tutustumiskäynnin.

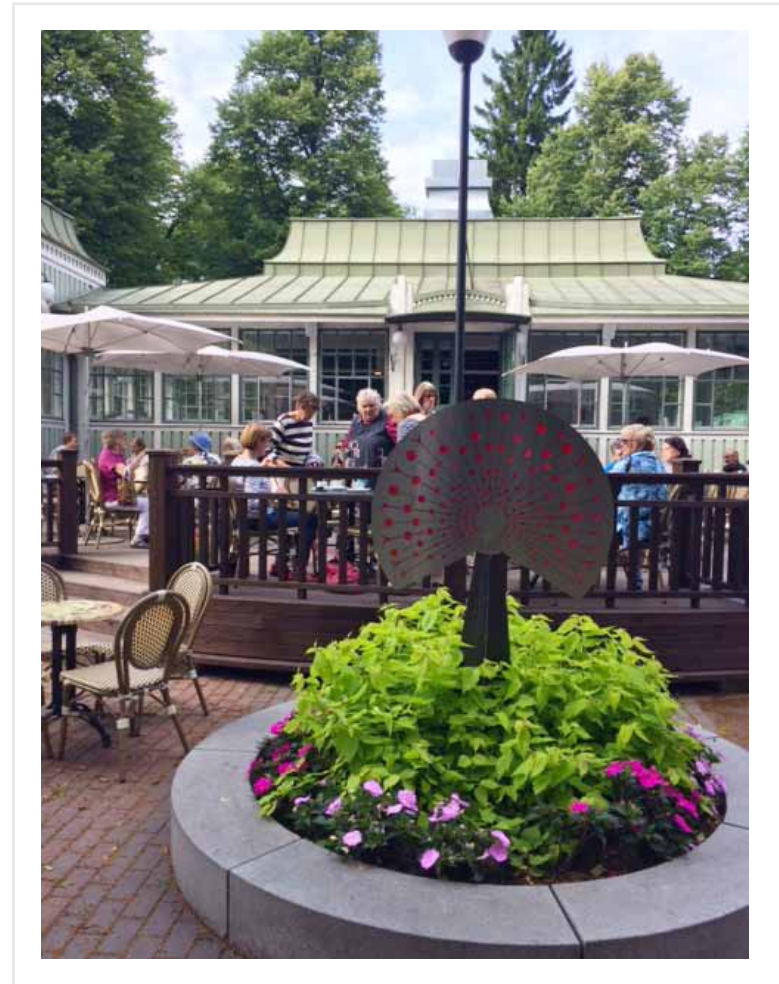
Iltapäivällä tutustuimme **Tiina Rannan**

”Savisiipi”-keramiikkapajaan. Se sijaitsee Iso-linnankadulla vanhassa punatiilisessä 1899 rakennetussa talossa, joka on rakennuksena suojelukohde. Jo koristellut ikkunat houkuttelevat sisään kodikkaaseen puotiin.

Pitkän päivän päätöksenä kutsui Kirjurinluodon kaunis puistoalue ja vanha puurakenteinen, vuonna 1910 valmistunut jugendhuvila-kesäravintola iltapäiväkahville. Lämmin sää salli ulkoterassilla istumisen ja pitkämatkalaiset aloittivat kotimatkan virkistyneinä. Ehkä parin vuoden kuluttua teemme kokopäiväretken Kirjurinluotoon?

LEENA LUKKA

*Porin Seudun Maanpuolustusnaiset Ry
puheenjohtaja*

Lopuksi vierailimme Kirjurinluodon ravintolassa iltapäiväkahveilla.

Aseiden lupaprosessi joustavammaksi aseturvallisuudesta tinkimättä

Mitä se käytännössä tarkoittaa?

Uudistus selkeyttää ampuma-aseen hankkimis- ja hallussapitolupa-prosessia. Ampuma-aseiden lupaprosessia uudistetaan muuttamalla ampuma-aselakia ja joitakin siihen liittyviä lakeja.

Muutokset koskevat mm. seuraavia asiakokonaisuuksia: Soveltuvuustestin korvaaminen tehostetulla valvonnalla. Kotipaikkasidonnaisuudesta luopuminen. Sähköisen asioinnin käyttöön ottaminen (12 / 2018). Käyntiasioinnin vähentäminen. Aseen esittämisen rajoittaminen. Ampuma-aselupien peruuttamismenettely.

Lupaprosessia sujuvoitetaan ja nopeutetaan aseturvallisuudesta tinkimättä. Haku-prosessin järjestyttäminen parantaa lupaviranomaisten mahdollisuuksia keskittyä niihin hakijoihin joiden taustoja ei kunnolla tunneta, joten sikäli muutos parantaa aseturvallisuutta. **Muutokset tulevat voimaan 1.12.2017 ja joiltain osin joulukuussa 2018.** (Toivottavasti asetietojärjestelmä toimii silloin.) Siihen asti lupia haetaan kuten aikaisemminkin. Sähköinen asiointi vähentää huomattavasti henkilökohtaisen asioinnin tarvetta. Sähköisen menettelyn rinnalla säilyy mahdollisuus hakea lupaa asioimalla henkilökohtaisesti poliisilaitoksella. Aseluvan hakeminen jatkossa ei ole enää sidottu luvanhaltijan kotikuntaan tai kotipaikkaan, vaan lupahakemuksen voi jättää haluamalleen poliisilaitokselle.

Erillisistä hankkimis- ja hallussapitoluvista luovutaan ja niiden tilalle tulee aselupa. Aselupa on ampuma-aseen, tehokkaan

ilma-aseen tai aseosan hallussapitoon oikeuttava lupa, johon voidaan liittää oikeus aseosan tai aseosien hankkimiseen, valmistamiseen tai muuntamiseen yksityistä tarkoitusta varten.”

Perusteet aseluvan myöntämiselle säilyvät samoina

Perusteet aseluvan myöntämiselle eivät muutu, hakijan ja aseosien tulee edelleen täyttää laissa säädetyt vaatimukset. Luvan hakeminen on sen sijaan jatkossa sujuvampaa. Aseluvan hakijan soveltuvuuden arviointia tehostetaan entistä yksilöllisemmällä haastattelulla sekä hyödyntämällä viranomaisella jo olevia tietoja entistä paremmin. Erityistä huomiota kiinnitetään ensimmäistä aselupaansa hakevaan tai harrastusta uudelleen aloittavaan henkilöön (hlö ei ole ollut pitkään aikaan aseiden kanssa tekemisissä) soveltuvuuden arviointiin. Pistoolien ja revolverien osalta hakijalta vaaditaan jatkossakin todistus kahden vuoden aktiivisesta ampumaharrastuksesta. Ikäraja on jatkossakin 20 vuotta. Kivääreistä ja haulikoista todistusta ei vaadita. Aselupa voidaan jättää myöntämättä esimerkiksi hakijan päihde- tai rikostaustan vuoksi.

Soveltuvuustestistä luovutaan, koska testin hyödynnettävyys on ollut huono, eikä se ole käytännössä auttanut lupahakemusta ja päätöksentekoa. Pelkkä testituloksella ei ole ollut päätöksen perustana, vaan poliisin tekemät kielteiset päätökset ovat perustuneet muuta kautta esiin tulleisiin tietoihin. Sisäministeriön poliisitarkastajan **Seppo Si-**

vulan mukaan haastattelulla saa enemmän tietoa irti hakijasta kuin testillä. Prosessin yksinkertaistaminen on selvä parannus ampuma-aselakiin.

Lisäisin tähän vielä ”*Hakijan oikeusturvan kannalta pitäisi viranomaisten omista linjauksista luopua ja tukeutua ainoastaan voimassa olevaan ampuma-aselakiin. Asia tulee esiin esim. aseosien soveltuvuuden määrittelyssä, koska kyllä pääsääntöisesti on niin, että loppukäyttäjät (asiakas) kuin kauppiaskin tietävät, mikä ase soveltuu mihinkin käyttöön. Esimerkiksi, jos metsästyslain mukaan ase ja kaliperi on metsästyksen sopiva, niin siihen ei luvanmyöntäjän tulisi lisätä mitään omia näkemyksiä (liian tulivoimainen, sopimaton kaliperi, tms)*”

EU-komission uudet kujeet: lyijykieltoa harkitaan

Asedirektiivin läpimeno alkuperäisessä muodossaan ei toteutunut, vaan torjuntavoitto oli mielestäni jopa noin 80-90 %. Vastustajille tämä oli melkoinen yllätys. Oikeastaan vain lipaskapasiteettiin liittyvät asiat menivät alkuperäisen esityksen mukaan. Kiitos suomalaisille mepeille, erityisesti **J. Hallaholle**. Uusia haasteita on kuitenkin tulossa, lyijykiellon muodossa. Nykyisellään lyijykoteloituu maaperään ja pysyy suhteellisen hyvin paikallaan. Kuparivaippa sitoo lyijyn luotiin ja sen takia se jää taustavalliin. Teräshaulit ovat ongelmallisia, teräsammukset voivat kimmota. Teräsammukset ruostuvat, ja maaperän PH putoaa, joka puolestaan ajaa lyijyn liikkeelle, joten samoihin valkeisiin ei saisi ampua sekä teräs- että lyijy-

hauleja. Ruotsalaisen tutkimuksen mukaan kupari on ainoa vaihtoehto lyijylle luotiaseissa. Lyijyn käyttökielto metsästyspatruunoissa on jopa mahdollista, mutta likikään saman hintaisen korvaavan materiaalin käyttö ilma-aseiden ja .22 LR kaliiberin luodeissa on mielestäni täysin mahdotonta.

Asedirektiivin kansallisesta täytäntöönpanosta

Asian ei ole keskeytynyt, vaan valmistelu on kaiken aikaa käynnissä. Järjestöjen yhteinen, 8 kohtaa sisältävä lausunto lähti ministeriön kesäkuun lopussa. Direktiivin valmistelijan **Johanna Puiron** puheenvuoro puolustusvaliokunnassa 28.9. on aiheuttanut vilkasta keskustelua sosiaalisessa mediassa. Sisäministeriössä on mm. terrorismiin liittyen ollut kiirettä (Puirolle kuuluvat myös terrorismiin liittyvät asiat). Syyskuulle aiottu järjestöjen kuulemiset on kuitenkin määrä pitää marraskuun alussa. Koska kyseessä on haastava kokonaisuus, tulee valmistelu tehdä huolella. Näyttää siltä valmistelun pääpaino on marras-joulukuussa. Mitään linjauksia ei siis vielä ole tehty.

Direktiivissä A-luokkaan sijoitettuihin aseisiin on direktiivin nojalla mahdollisuus antaa poikkeuslupia useilla perusteilla. Direktiivin vaatima lakimuutos tulee näillä näkymin voimaan 01 09 2018. Lisää asias- ta seuraavassa Karhussa.

RAIMO SUOMINEN
Ampumaharrastusfoorumien jäsen

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Osaaminen ja ammattitaito

Nykymaailman trendinä on jokaisen ihmisen osaamisen kehittäminen ja opiskelu koko elämän jatkuvana prosessina. Aiemmin riitti, että opiskeli (kovasti) kouluvuosina ja sen jälkeen opiskeli itselleen ammattiin oikeuttavan osaamisen ja se oli siinä. Työelämään pääsemisen jälkeen ei tarvinnut enää kuluttaa ”koulunpenkkiä”, vaan työtä tehtiin siihen asti, että siirryttiin hyvin ansaitulle eläkkeelle. Nykyaikana asia on toisin.

Jo jonkin aikaa on korostettu sitä, että koko elämä on opiskelua ja uuden oppimista. Osaltaan tähän on pakottanut kehittyvä teknologia, joka on muuttanut monen ihmisen työn kuvaa ja asettanut vaatimuksia uusien työskentelytapojen tai työvälineiden käytön oppimiselle. Osittain asiaan on vaikuttanut yhteiskunnan ja elinkeinoelämän muuttuminen, jolloin joidenkin ammattitaitojen tarve on vähentynyt ja toisien kasvanut. Siten nykyään yhä harvempi työssäkäyvä jää eläkkeelle siitä ammatista, johon on alun perin koulutautunut. Samanlainen on tilanne myös reserviläisistä muodostettavissa sodanajan puolustusvoimien suorituskyvyissä.

Jatkuvan oppimisen perusta

Siviili- ja sotilaallisen oppimisen sekä koulutautumisen perustana ovat maamme erinomaisen koulujärjestelmän mahdollistava kansainvälisestäkin arvostettu korkea sivistystaso. Kuten puolustusministerimme on todennut, paras keino torjua esimerkiksi informaatiovaikuttamista on korkea

koulusivistys ja siten kyky erottaa oikea formaatio rinnakkaistodellisuutta tukevista vaeinformaatiosta. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna jokaisella suomalaisella on erinomaiset edellytykset koko elämän mitaiselle uuden oppimiselle, yleissivistyksen kehittämiseksi ja elämäkokemuksen kartuttamiseksi onnistuakseen niin normaaliolojen työelämässä kuin poikkeusolojen tehtävissä.

Sotilaallisen ammattitaidon luominen reserviläisille alkaa varusmiespalveluksessa. Palveluksen aikana opetetaan ja harjoitetaan reserviläisten ensimmäisen sodanajan tehtävän mukaiset tiedot ja taidot. Pääosa kotiutuvista varusmiehistä sijoitetaan koulutusta vastaaviin sodanajan operatiivisiin tai alueellisiin joukkoihin. Ammattitaitoa vaatiivien sotaliikkeisiin nykyaikaisia asejärjestelmiä käyttäen ylläpidetään kertausharjoituksissa määrävälein ja joukko pidetään samassa kokoonpanossa 10–15 vuotta. Joukon keski-ikä lisääntyessä reserviläiset sijoitetaan uudelleen yleensä osaksi paikallisyksiköitä. Tällöin joukon käyttämät asejärjestelmät ja ennen kaikkea reserviläisten tehtävät usein muuttuvat. Toki perusasiat, henkilökohtaisen aseiden ja varusteiden käyttötaito sekä johtajilla joukon johtamistaito, säilyvät uusissakin joukoissa. Paikallisyksiköiden tehtävät ovat kuitenkin pääosin erilaisia verrattuna operatiivisiin ja alueellisiin joukkoihin, joten uuden opiskelu ja harjoittelu ovat tärkeitä myös paikallisyksiköissä.

Oppimisen ja kokemuksen merkitys paikallisyksiköissä

Paikallisyksiköiden ammattitaidon perustan luovat varusmiehenä opitut ja toivottavasti tiedostamattomaan muistiin varastoidut sotilaan perustaidot sekä elämäkokemus. Paikallisyksiköt meidän osassa Suomea eivät todennäköisesti joudu toteuttamaan monimutkaisia taistelumanöverejä vastustajan mekanisoituja joukkoja vastaan. Paikallisyksiköissä korostuvat valmiuden tehostamisen ja kohottamisen nopeus, maalaisjärjen käyttö sekä paikallistuntemus. Valmiuden tehostamisen ja kohottamisen nopeus perustuvat valtion johdon oikeaan tilannekuvaan ja sen perusteella annettaviin tehtäviin puolustusvoimille sekä reserviläisten vapaaehtoinen sitoutuneisuus maanpuolustukseen. Tästä osaamisesta vastaa yhteiskunta ja puolustusvoimat ylläpitämällä oikeaa tilannekuvaa ja uskottavaa puolustusta sekä vahvistamalla kansalaisten ja reserviläisten maanpuolustustahtoa. Toki reserviläisillä on merkittävä rooli tämän osion

Puolustusvoimat

Paikallisyksiköissä korostuvat valmiuden tehostamisen ja kohottamisen nopeus, maalaisjärjen käyttö sekä paikallistuntemus.

– Paikallisyksiköiden perusta

onnistumisessa, koska moni paikallisyksiköiden reserviläinen toimii normaalioloissa tehtävissä, joissa varautuminen erilaisiin häiriötilanteisiin ja siten myös poikkeusolojen häiriöihin ovat osa työnkuvaa. Niinpä siviilielämän ammattitaitojen ylläpitäminen ja uuden oppiminen tukevat myös reserviläisten osaamista ja ammattitaitoa myös poikkeusolojen tehtävissä. Lisäksi vapaaehtoisilla, sitoutuneilla reserviläisillä voidaan valmiutta tehostaa ilman käskyjä ylimääräisiin harjoituksiin pelkällä puhelinhälytyksellä.

Maalaisjärjen käyttöä ja paikallistuntemusta ei opi muutoin kuin elämäkokemuksen kautta. Maalaisjärjen käytöllä tarkoitan sitä, että ymmärtää uhkakuvan, oman tehtävänsä tarkoituksen ja osaa soveltaa omia taitojaan ja tietämystään sekä käytössä olevia välineitä niin, että annettu tehtävä tulee toteutettua. Jos esimerkiksi paikallisyksikön tehtävänä on suojata kohde ja uhkakuvana ovat erikoisoperaattorit ja risteilyohjukset, on tarkoituksenmukaista keskittyä erikoisoperaattoreiden toiminnan es-

tämiseen kuin risteilyohjuksen torjuntaan.

Paikallistuntemuksella tarkoitan sitä, että joukolla on tuntemus toiminta-alueensa infrastruktuurista, yhteiskunnan toiminnan kannalta tärkeistä toiminnoista ja toimijoista sekä jo normaalioloissa luotu verkosto alueen väestöön. Tällainen tietämys parantaa paikallisyksiköiden kykyä toteuttaa käskettyjä tehtäviä, koska joukolla on esimerkiksi tietämys ja tuntemus käyttöön saatavista kiinteistöistä ja jopa kiinteistöjen omistajista. Toisaalta alueen väestön tunteminen mahdollistaa normaalista poikkeavien liikkujien havaitsemisen ja tietojen keräämisen alueen vakituiselta väestöltä. Paikallisyksiköissä korostuu tilannekuvan muodostaminen, jossa keskeisessä roolissa ovat ne Esson baarissa istuvat ”paikallistietäjät” tai se metsämökin mummo, joka tietää naapuri talon olleen tyhjillään monta vuotta, mutta nyt se pihassa on vilkasta liikennettä ja savupiipustakin nousee savua. Näiden paikallistiedustelijoiden lähestyminen ei välttämättä onnistu luontevasti juuri varusmiespalveluksensa päättäneeltä nuorelta reserviläiseltä, vaan elämäkokemus tuo varttuneelle reserviläiselle uskottavuutta.

Reservinmittainen oppiminen paikallisyksiköissä

Toki reserviläisten tietoja ja taitoja pyritään ylläpitämään ja kehittämään myös puolustusvoimien toimenpitein. Kuten olen aiemmissa kirjoituksissani todennut, pääosa kertausharjoitusvuorokausista kohdiste-

taan operatiivisiin ja alueellisiin joukkoihin. Siksi reserviläisten aktiivinen osallistuminen puolustusvoimien Maanpuolustuskoulutusyhdistykseltä tilaamiin vapaaehtoisiin harjoituksiin ja MPK:n järjestämään omaan koulutukseen ovat aivan keskeisessä roolissa paikallisyksiköiden reserviläisten osaamisen ylläpidossa ja kehittämisessä. Lounais-Suomen aluetoimisto on esittänyt MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirille niin sanotut käyttäjän vaatimukset koulutukselle. Näillä vaatimuksilla ohjataan puolustusvoimien tilamaa ja LOSMPP:n toimeenpanevaa koulutusta niin, että MPK:n toimintaan osallistuvien reserviläisten osaaminen ja ammattitaito vastaavat paikallisyksiköiden tehtäviä nykyisessä uhkakuvassa.

Paikallisyksiköiden reserviläisten on omaksuttava jatkuvan oppimisen rooli siis myös poikkeusolojen tehtävien onnistumisen näkökulmasta. Osan tarvittavista tiedoista ja taidoista oppii työelämässä ja elämäkokemuksen myötä. Osa on sellaisia, että niitä oppii vain reserviläiskoulutuksen avulla. Siksi kannustan jälleen kerran kaikkia paikallisyksiköihin sijoitettuja reserviläisiä hakeutumaan aktiivisesta puolustusvoimien ja MPK:n järjestämiin koulutustapahtumiin koko reservinmittaisen jatkuvan oppimisen viitekehyksessä.

JONI LINDEMAN

Everstiluutnantti

Lounais-Suomen Aluetoimiston

Päällikkö

Puolustusvoimat

Yhteistyö herättää luottamusta molempiin suuntiin.

Aurora 17 – tavoitteena puolustuksen vahvistaminen

Suomen puolustusvoimat tekee tiivistä yhteistyötä Ruotsin puolustusvoimien kanssa. Puolustusyhteistyö perustuu maiden väliseen luottamukseen ja tähtää Itämeren alueen turvallisuuden sekä Suomen ja Ruotsin puolustuksen vahvistamiseen.

Puolustusvoimien uusi kolmas tehtävä velvoittaa lisäämään kansainvälistä yhteensopivuutta. Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyön tavoitteena on puolustuksen valmiuden, suorituskyvyn ja yhteistoimintakyvyn parantaminen. Tuo yhteistyö perustuu luottamukseen, pitkäjänteiseen työskentelyyn ja toimintojen vakioimiseen ja sitä (FISE) tehdään kaikissa puolustushaaroissa.

Maavoimien tavoitteena Suomi–Ruotsi-yhteistyössä on Maavoimien suorituskyvyn, kansainvälisen yhteensopivuuden sekä osaamisen kehittäminen tiiviin yhteistoiminnan

kautta. Joukko-osastojen välisen yhteistyön ja harjoitustoiminnan avulla kaikkien joukko-osastojen kansainvälinen osaaminen kehittyy. Yhteistyön määrä tulee lisääntymään tulevaisuudessa.

Aurora 17 -harjoituksessa Maavoimat on mukana joukkue- ja komppaniatasolla. Pääosa harjoituksen suomalaisista on Porin prikaatin kouluttamia Suomen kansainvälisen valmiusjoukon varusmiehiä. Suomi–Ruotsi-yhteistyön tavoitteena on, että muutaman vuoden sisällä Suomen ja Ruotsin maavoimat harjoittelevat jo pataljoonatasolla.

Aurora 17 -harjoituksen tavoitteena on muun muassa harjaantuminen joukkojen yhteisoperoinnissa ja perustaistelumenetelmien soveltamisessa vaativissa olosuhteissa. Varusmiehille ja henkilökunnalle harjoitus tarjoaa erittäin motivoivan kaksipuolisen simulaattoriavusteisen harjoittelumahdollisuuden kansainvälisessä ympäristössä.

Kansainvälinen harjoittelu palvelee kotimaan puolustusta

Suomen osallistuminen kansainvälisiin harjoituksiin on kotimaan puolustuksen kannalta tärkeää. Kansainvälisissä harjoituksissa suomalaiset joukot antavat kuvan omasta osaamisestaan. Kansainväliset harjoitukset ja yhteisharjoittelu ulkomaisten joukkojen luovat lisäarvoa suomalaisten joukkojen koulutukselle. Kansainvälinen harjoittelu luo pohjaa kriisitilanteessa tarvittavan avun pyytämiseksi: yhteistoimintakyky on rakennettava valmiiksi, jotta se toimii tosipaikan tullen.

Aurora 17 -harjoituksen osallistuminen perustuu Suomen ja Ruotsin väliseen kahdenväliseen yhteistyöhön ja vuosittain tehtäviin suunnitelmiin. Kahdenväliseen yhteistyöhön liittyy valmius luoda harjoittelumahdollisuudet Suomen maaperällä ja toisaalta osallistua harjoitteluun toisen maan maaperällä.

Asevelvolliset motivoituneita kansainvälisiin tehtäviin

Everstiluutnantti **Tapio Huhtamella** Porin prikaatista pitää Aurora 17 -harjoitusta oivana mahdollisuutena kehittää sekä yksilöiden että joukkojen osaamista. Aurora 17:ssä suomalaiset asevelvolliset taistelevat ammattisotilaiden rinnalla.

– Yhteistoiminta monikansallisten joukkojen kanssa voi liittyä esimerkiksi joukkojen siirtoihin, johtamiseen tai taistelujen aikaiseen tukemiseen eri aselajeilla. Harjoitus mittaa tätä osaamista käytännön tasolla. Esimerkiksi joukon toimintatapoihin, eri taisteluvälineiden käyttöön tai yksittäisen sotilaan varustuksen soveltuvuuteen eri tehtäviin liittyvät havainnot kehittävät yhteensopivuutta.

Huhtamella pitää tärkeänä sitä, että harjoituksessa harjoitellaan kansainvälisten joukkojen kanssa.

– Sen lisäksi, että voimme oppia heidän toimintatavoistaan, pääsemme tietysti osoittamaan omaa osaamistamme ja suorituskyvyämme muille. Oman joukkoni osalta kansainvälisellä harjoituksella on uskokseni myös osallistuvan henkilöstön motivaatiota kohottava merkitys.

Kansainväliset harjoitukset ovat tarkoituksenmukainen tapa kartuttaa kokemusta ja kehittää yhteensopivia toimintatapoja.

– Oma kokemukseni on, että suomalaiset asevelvolliset pärjäävät hyvin missä tahansa kansainvälisessä tehtävässä ja kestävät vertailun muihin, Huhtamella päättää tyytyväisenä.

puolustusvoimat.fi

- Sen lisäksi, että voimme oppia heidän toimintatavoistaan, pääsemme tietysti osoittamaan omaa osaamistamme.

Eversti Asko Valta aloitti Porin prikaatin apulaiskomentajana

Porin prikaatin apulaiskomentajana toiminut eversti **Petri Kosonen** on määrätty neuvonantajatehtävään Suomen osastoon Afganistanissa. Kiitoksemme Petrille yhteistyöstä ja tuesta vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle, sekä turvallista aikaa uudessa tehtävässä ulkomailla. Uutena Porin prikaatin apulaiskomentajana aloitti 1. elokuuta alkanen eversti Asko Valta.

Apulaiskomentajan vaihtovastaanotto järjestettiin Säkyvän Upseerikerholla 4. elokuuta. Paikalla oli veteraaneja, Puolustusvoimien henkilökuntaa ja muita sidosryhmien edustajia. Tunnelma vaihtovastaanotolla oli rento ja välitön.

Eversti Kosonen kertoi jäähyväispuheensa vaatimattomasti olleensa paras Porin prikaatin apulaiskomentaja, mitä koskaan prikaatissa on ollut. Tämän jälkeen hän tosin täsmensi, että sotilasläänien lakkauttamisen seurauksena maavoimien joukko-osastoissa otettiin käyttöön maavoimien apulaiskomentajan tehtävät vuoden 2014 lopulla, joten hän oli myös ensimmäinen prikaatissa tässä virassa koskaan työskennellyt henkilö.

Porvoosta syntyjään oleva eversti Valta osoittautui myös eteväksi sanan säilyn käyttäjäksi. Hän kertoi opiskelevansa työn ohessa oikeustieteitä, sekä harrastavansa monipuolista kulttuuria ja liikuntaa. Kuitenkin sillä täsmennyksellä, että golfinpelaajaksi hän tunsii olevansa vielä liian hyväkuntoinen.

Opiskelu on maitannut nykyiselle apulaiskomentajalle myös työuran aikaisemmissa vaiheissa ja hän on muun muassa opiskellut ensimmäisenä suomalaisupseerina Iso-Britannian yleisesikuntakurssilla (Joint Services, Command and Staff College 1999–2000). Britannian sotilasopintojen ohella Valta opiskeli lisäksi The King's College London:ssa suorittaen the Diploma

of Defence Studies (2000) tutkinnon.

Valta siirtyi Porin prikaatin apulaiskomentajaksi Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikön tehtävistä. Apulaiskomentajan tehtävien lisäksi hän toimii sotilasalueen poikkeusolojen komentajana. Poikkeusolojen komentajana hän painottaa, operatiivisen valmiuden ja joukkojen perustamisen selkeyden lisäksi, ulkomaisen avun vastaanotto ja anto kykyä.

Ulkomaankomennuksilla Valta on ollut Suomen ensimmäisessä NATO-operaatiossa Bosniassa (1996-97), Brysselin Euroopan unionin sotilasesikunnassa (2004-07) ja YK:n UNIFIL-operaatiossa Libanonissa (2013-14). Vaikka Valta painottaakin tiiviin kansainvälisen yhteistyön merkitystä, niin hän muistuttaa myös, ettei paikallispuolustusta voi tuoda.

EEMELI LAPPALAINEN

Pohjanmaan jääkäripataljoona – myös Satakunnan asialla

Toimin tällä hetkellä Porin prikaatin Niinisalon toimipisteessä Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentajana. Satakunnan puolustaminen liittyy toimenkuvaani läheisesti, koska julkinen salaisuus on, että poikkeusoloissa komennan Satakunnan paikallispataljoonaa. Teen täällä Satakunnassa viikotöitä Hyvinkäältä, jossa vaimoni ja kaksi tyttärentäni asuvat.

Puolustusvoimissa olemme viime aikoina suunnanneet toimintaamme perinteisessä koulutusorganisaatiossa enemmän valmiusasioihin. Maailman menoa seuratesa voin todeta, että näin on ehdottomasti kuulunutkin tehdä. Kuitenkin, asevelvollisia kouluttavissa yksiköissä meidän kaik-

kien yksi keskeisimpiä tehtäviä on kasvat-
taa asevelvollisista taidoiltaan, fyysiseltä
kunnoltaan, mutta erityisesti asenteeltaan
maanpuolustustahtoisia sotilaita 100 vuot-
ta täyttävän itsenäisen Suomen reserviin.
Tässä työssä mielestäni yksi keskeisimpiä
keinoja on esimerkillä johtaminen ja moti-
vointi. Itse haastoin toukokuussa pataljoon-
nani kotiutuvat asevelvolliset Cooperin tes-
tiin, jossa jokainen komentajansa kanssa sa-
man tuloksen tai pidemmällä juossut pääsi
jo torstaina viikonlopun viettoon. No, noin
66 % osallistujista pääsi lomille torstaina
(komentajan tulos 2690m) ja pataljoonan
Cooperin keskiarvo koheni roimasti. Ohes-
sa on kuva tapahtumasta.

Pohjanmaan jääkäripataljoona
Pohjanmaan jääkäripataljoona perustettiin
Niinisaloon puolustusvoimauudistuksessa
1.1.2015. Pataljoona ei ole aivan perintein-
en jääkäripataljoona, vaan monipuolinen
jalkaväen, tiedustelun, sotakoiratoiminnan
sekä maavoimien miehittämättömän ilmai-
lun koulutuskeskus, jonka arjessa valmi-
usasiat ovat päivittäin esillä. Pohjanmaan
jääkäripataljoonan kokoonpanoon kuuluvat
esikunnan lisäksi Tiedustelun-, valvonnan
ja maalittamistuen osasto (TVMOS), joka
tukee lentotiedustelukomppanian operatii-
vistä lentotoimintaa. Pataljoonan perusyks-
iköt ovat 3. jääkärikomppania, Tiedustelu-
komppania ja Lentotiedustelukomppania.

3. jääkärikomppania on tuottanut pe-
rustamisensa jälkeen vuoden 2016 loppuun
saakka jääkärikomppanioita puolustaviin
taisteluosastoihin. Kahden vuoden aikana
saavutettua koulutuksen tasoa kuvaa Po-
rin prikaatin perusyksiköiden välisen ”Kui-
rin nyrkki” palkinnon voittaminen kesällä
2016. Komppanian joukkotuotantotehtävä
muuttuu vuoden 2018 aikana hyökkäävi-
en taisteluosastojen jääkärikomppanioiden
tuotantoon. Yksikön henkilöstön koulutta-
misen ja panssariajoneuvojen vastaanotta-
misen yhteydessä vuosina 2017–2018 kou-
lutetaan suojajoukkueita paikallisjoukko-
jen tarpeisiin.

Tiedustelukomppania tuottaa partio-
tiedustelujoukkoja maavoimien reserviin.
Tiedustelijoiden monipuolisessa koulutuk-
sessa korostuvat tehtävän täyttämisen vaa-
timat selviytymistaidot. Erikoisuutena Tie-
dustelukomppaniassa on sotakoiraosasto,
joka kouluttaa puolustusvoimien palkatun

Pohjanmaan jääkäripataljoonan joukkoyksikkölippu naulattiin käyttöön 10.8.2017. Vihreässä kaksikielekkeisessä lippukentässä on kuusi juoksevaa valkoista kärppää, joiden hännänpäät ovat mustat. Tangon puoleisessa reunassa on valkoinen havukoropieli. Pataljoonan perinnejoukko on vasta valmisteluvaiheessa.

henkilöstön sotakoiraohjaajien lisäksi myös
joukkotuotantovelvoitteen mukaiset sota-
koiranohjaajat sotilaspoliisikomppanioihin.
Sotakoiraosasto vastaa myös puolustusvoi-
mien sotakoiraohjauksesta, viranomaisyh-
teistyöstä sekä kansainvälisestä yhteistoim-
innasta.

Lentotiedustelukomppania kouluttaa
puolustusvoimien henkilöstöä lentotiedus-
telun tehtäviin sekä Ranger- että Orbiter-
kalustolla. Komppaniassa koulutetaan myös
valtakunnalliset varusmiesten lentotieduste-
lualiupeeerikurssit Orbiter- kalustolle. Len-
totiedustelualiupeeerikurssilla koulutuksen
painopiste on lennätystoiminnassa, jalkavä-
kitaistelijan perustaitoja unohtamatta.

Satakunnan paikallispataljoona
Satakunnassa poikkeusoloissa toimivan pai-
kallispataljoonan reserviläisten kanssa toi-
miminen on tuonut oman mausteensa pa-
taljoonan komentajan varsin hektiseen
arkeen. Satakunnan aluetoimiston lakkaut-
tamisen yhteydessä vapaaehtoinen maan-
puolustus uudelleen organisoitiin Varsinais-
Suomen Aluetoimiston ohjaukseen
Turkuun, myös Satakunnan osalta. Sata-
kunnan sotilaskoulutusosastoa ollaan nyt
kuitenkin herättämässä uudelleen toimin-
takykyiseksi. Minulla on mainio keskuste-
luyhteys Satakunnan sotilaskoulutusosaston
johtajaan ja odotankin, toki resurssien salli-
missa puitteissa lisääntyntä MPK koulu-

tustoimintaa myös täällä Niinisalon koulu-
tustaikalla.

Paikallisjoukkojen sodan ajan tehtäviin
kuuluu muun muassa muiden joukkojen pe-
rustaminen, strategisten kohteiden suoja-
minen, alueen valvonta ja vihollisen erikois-
joukkoja vastaan toimiminen. Rauhan aika-
na paikallisjoukkoja voidaan käyttää rajoite-
tusti muiden viranomaisten apuna. Paikal-
lisjoukot järjestetään pataljooniksi, joiden
vastuualue on pääsääntöisesti yksi maakunta.
Paikallispataljoonissa on useita komppanioita,
muun muassa maakuntakomppanioita.
Paikallispataljoonien toiminta perustuu osal-
taan aktiivisten reserviläisten vapaaehtoisuu-
teen. Joukkoihin pyritään sijoittamaan maa-
kunnan hyvin tuntevia reserviläisiä. Reservi-
läisten osalta maavoimien valmiuden kehittä-
minen näyttyy toimintana, jolla paik-
allisjoukkoihin sijoitettujen avainreserviläisten
palvelukseen kutsumista pyritään nopeutta-
maan tarpeen niin vaatiessa.

Aktiivisuus täällä Satakunnassa reservi-
läisten joukossa on käsitykseni mukaan vä-
hintäänkin hyvällä tasolla. Erityisen läheltä
olen päässyt seuraamaan Satakunnan maa-
kuntakomppaniaa, joka jatkaa kuten kaikis-
sa muissakin maakunnissa paikallispuolus-
tuksen keihäänkärkenä. Tässä ja kaikessa so-
tilastoiminnassa kuten alussa totesin, meidän
on muistettava, että sotajoukon suoritusky-
ky muodostuu yksittäisistä hyvinkin pienis-
tä yksittäisen sotilaan tiedoista ja taidoista,
fyysistä kuntoa unohtamatta. Osallistukaa
puolustusvoimien ja MPK:n tarjoamiin kou-
lutuksiin aktiivisesti, varmistakaa oma ja ka-
verin osaaminen ja pitäkää itsenne kunnossa.
Asenteenne maanpuolustukseen tiedän ole-
van kunnossa.

Näillä ajatuksilla toivotan Satakunnan re-
serviläisille erinomaista Suomen 100 vuoti-
sen itsenäisyyden juhluvuoden loppua.

Everstiluutnantti

MIKKO SAARELAINEN

Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentaja

**Everstiluutnantti Mikko Saarelainen osallistui varusmiesten Cooperin testiin. Tasoi-
tusta hän antoi hieman muita raskaammalla lenkkeilyvarustuksella.**

Monet kouluttajat ovat saaneet ensiluokkaista tietoa, taitoa ja kokemusta RUK:n kouluttajakursseilta (josta oheinen kuva). Nykyisessä järjestelmässä vastaavan koulutuksen saa MPK:n omana kurssina, joka oikeuttaa joukkuetasoiseen kouluttamiseen.

Satakunnan sotilaskoulutusosasto aloittaa toimintansa

MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin päällikkö käski minut keväällä perustamaan Satakuntaan sotilaskoulutusosaston, jonka päätehtävänä olisi Satakunnan paikallispataljoonan kouluttaminen.

Perustaminen Tartuin tehtävään hanakasti, sillä olen muutamana vuoden seurannut läheltä, miten Varsinais-Suomessa vastaava osasto on aktiivisesti organisoinut ja kouluttanut omaa

paikallispataljoonaansa. Isommissa harjoituksissa, kuten Tyynessä, Lyylässä ja Riitasassa on satakuntalaisia kouluttajia ollut melko vähän ottaen huomioon väkiluvun suhteenkin eri maakuntien välillä. En halunnut uskoa, että maanpuolustusaktiivisuus Satakunnassa olisi heikompaa. Päinvastoin – uskon satakuntalaisten tyynnä kyntävän aurallaan, turhia revittelemättä, mutta tosi-paikan tullen vaihtavan auran johonkin järeämpään.

Tehtävä Sotilaskoulutusosastoon ilmoittautui MPK:n sitoutuneista heti aluksi 50 henkilöä, minkä pohjalta on hyvä aloittaa toiminta. Lisää sitoutuneita henkilöitä otetaan toimintaan mukaan mielellään toiset 50. Ensimmäinen suunnittelupalaveri on sovittu 11.11. Niinisaloon ja tällä hetkellä jo puolet porukasta on ilmoittautunut tulevansa. Sain pataljoonan komentajalta selkeän kuvan, mitä koulutusosaston pitäisi teh-

Urapolku MPK:n kouluttajaksi lähtee oman varusmieskoulutuksen ja siviiliammatin sekä kouluttajakurssien ja harjaantumisen kautta yhä vaativampiin tehtäviin.

dä tulevina vuosina. Paikallispataljoonaan kuuluvien Perkien ja suojausosien koulutus on selvä prioriteetti. Lisäksi maakuntakomppaniat pataljoonan keihäänkärkenä tarvitsevat myös paljon voimankäyttöön ja virka-aputoimintaan liittyvää koulutusta.

Kouluttajan urapolku MPK on Puolustusvoimien strateginen kumppani, jolta PV pyytää koulutusapua erityisesti paikallispataljoonien kouluttamiseen. Jotta kouluttajat osaisivat kouluttaa laadukkaasti tarvitsee kouluttajakin kouluttaa. Urapolku MPK:n kouluttajaksi lähtee oman varusmieskoulutuksen ja siviiliammatin sekä kouluttajakurssien ja harjaantumisen kautta yhä vaativampiin tehtäviin. MPK:n Taito-kouluttajakurssien kautta henkilö saa valmiudet ryhmätasoiseen ristikoulutukseen. Entinen RUK:n kouluttajakurssikin vedetään nykyään MPK:n oma-

na kurssina ja se oikeuttaa joukkuetasoiseen kouluttamiseen. RUK:n aselajikouluttaja-, ammunnanjohtaja- ja harjoituksen johtajakurssit pätevöittävät reserviläisen jo vaativimmalle tasolle. Huomattavaa on, että sotilasarvo eikä edes reserviläisyys vaikuta tähän edistymiseen. Tosin korvaavat kertausharjoituspäivien määrä jouduttaa yleensä ”väkisinkin” sotilasarvon nousua. Lisäksi on hyvä tietää, että AUK:n ja RUK:n pysyvä käymään reserviläisenäkin, jos intoa ja kykyä löytyy.

Lopuksi Olemme haastavien turvallisuusuhkien edessä tänä päivänä emmekä voi enää tuudittautua lintukotoajatteluun. Ainoastaan valmiuden kohottaminen ja eri skenaarioiden harjoittelu auttaa siinäkin tilanteessa, jos muut viranomaiset tarvitsevat virka-apua tai joukkoja on nopeasti perustettava.

Maata voi puolustaa mies tai nainen, mutta ei sivustakatsoja, on hyvin todettu. Haasteet on parasta kohdata ja tarttua härkää sarvista. Vain harjoittelemalla saamme todellisen kuvan osaamisestamme ja kyvystämme torjua uhkia. Siihen hyvän pohjan antaa rakentava yhteistyö Puolustusvoimien ja MPK:n osaavan koulutusorganisaation välillä. Vielä mahtuu porukkaan. Tervetuloa mukaan!

ANTTI KOSKELA
(antti.koskela@mpk.fi)
Satakunnan sotilaskoulutusosaston johtaja,
MPK:n koulutuspäällikkö,
Niinisalo (paikallispuolustus)

Maata voi puolustaa mies tai nainen, mutta ei sivustakatsoja (Kuva naisten sotilastaidot -kurssilta 2014).

Naisten ase- ja ampumakoulutuksen kysyntä on suurempi kuin tarjonta

Naisten ase- ja ampumakoulutus on saanut valtavasti suosiota ja innostusta riittää, mutta tarjonta on kysyntää vähäisempää. Keväällä järjestettiin kurssin ykkösosa ja nyt kakkososa. Huittisten Suontaustan metsissä paukkui kolmella eri rastilla, kun naisampujat pääsivät kokeilemaan kiväärejä, pistoolia ja haulikkoja.

Kurssi on valtakunnallinen ja sille saatu mistä päin tahansa. Suunnilleen kolmasosa kurssilaisista oli huittislaisia, muut tulivat Turun, Tampereen ja Porin suunnilta. Euralainen **Kaisa Lähteenmäki** osallistui kurssille ystävänsä innoittamana:

– Tällä hetkellä en harrasta ammuntaa, tulin tänne vuoden tauon jälkeen verestämään taitojani. Lapsena olen ampunut il-

mapistoolilla, mutta käytännössä aloitin ammunnan viime vuoden keväällä ja kävin SRA-ammunnoissa.

Lähteenmäki on käynyt ykköskurssin ja osallistui nyt toistamiseen kakkoskurssille. Hän tulee todennäköisesti myös uudestaan.

– Ampuminen vaatii keskittymistä ja tarkkaavaisuutta, ja se on hyvä keino irtaantua arjesta. Tämä on hyvä tapa saada aivoista lomaa, koska täällä tehdään juuri sitä, mitä käsketään, eikä arvosteta omaa päättelyä. Kurssilla saa rauhassa ampua, ky-

sellä ja ihmetellä.

Huittislainen **Petra Lahoniitty** ei muuten harrasta ammuntaa, mutta osallistui keväällä naisten ase- ja ampumakoulutuksen ykköskurssille ja nyt suoritti kakkosen.

– Hienoa, että tällaisia jaksetaan ja viitstitään järjestää naisille. Porukka oli hyvä ja sai kysyä mitä tahansa, mikä mieltä askarrutti. Järjestelyt toimivat moitteettomasti. Opastus oli hyvää, selkeää ja asiantuntevaa. Päivä meni nopeasti, Lahoniitty kiittelee hyviä kouluttajia.

– Ampuminen vaatii keskittymistä ja tarkkaavaisuutta, ja se on hyvä keino irtaantua arjesta.

Euralainen Kaisa Lähteenmäki tiesi, että ampuminen vaatii keskittymistä ja tarkkaavaisuutta. Kuvassa hän ampuu puoliautomaattihaulikolla.

Hän kertoo, että oli mukavaa päästä kokeilemaan erilaisia aseita:

– Itse tykkään enemmän reserviläiskivääristä ja haulikosta. Pistooli ei ole minun lajini. Se heilahtaa helpommin ja sillä on vaikeampi osua.

Kurssin johtaja **Timo Vuorisalo** kertoo, että Naisten ase- ja ampumakoulutus -kurssi ei varsinaisesti valmista mihinkään.

– Täällä käydään läpi aselainsäädäntöä ja aseita sekä totutetaan kurssilaiset aseeseen turvalliseen hallintaan. Turvallinen käsittely on kaiken a ja o. Naisten kanssa se on äärettömän helppoa. Miehet joskus alkavat elvistelemään, että ”kyllä minä tiedän”, Vuorisalo kertoo.

Ykköskurssille voivat osallistua kaikki amunnasta kiinnostuneet naiset. Kakkoskurssilla kaikki ovat ampuneet aiemmin ja vaatimuksena on se, että on ajatellut harrastaa ammuntaa jotenkin. Esimerkiksi osa naisista on lähdössä kurssin jälkeen hirvimetsälle.

– Käytännössä kurssille osallistumisen alaraja on täysi-ikäisyys. Vakuutustekniset asiat täytyy kuitenkin tarkistaa vuosittain. Kaikki kurssilaiset ovat vakuutuksen piirissä, jos vaikka nilkka sattuu nyrjähtämään.

Kyseessä on Maanpuolustuslaitosten yhdistyksen kurssi. Se on tällä hetkellä ainoa tapa järjestää vastaavanlainen koulutus.

– MPK:lla on lakiin perustuva hallinnollinen tehtävä: järjestää vapaaehtoiseen maanpuolustukseen kuuluvaa sotilaallista koulutusta, sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta sekä varautumis- ja turvallisuuskoulutusta. Koulutuksista kaksi kolmasosaa kehittää sotilaallisia valmiuksia eli ne palvelevat reserviläisiä. Kolmasosa on varautumis- ja turvallisuuskoulutusta, joka on tarkoitettu kaikille kansalaisille, ja jotka liittyvät esimerkiksi arjen turvallisuuteen, kuten sähkökatkoihin, koulutuspäällikkö **Matti Bärling** kertoo.

Hän myös paljastaa, että ensi vuonna naiset ja nuoret nostetaan yhdeksi pää-

Naisten ase- ja ampumakoulutus 2 -kurssille osallistuivat muun muassa huittislainen **Susanna Nixon (vas.)**, lietolainen **Merja Laakso**, huittislainen **Petra Lahoniitty**, huittislainen **Marja Rantaniitty** ja euralainen **Kaisa Lähteenmäki**.

teemaksi. Ensimmäinen tehtävä olisi lisätä naisten osallistumista maanpuolustukseen. Myös Naisten ase- ja ampumakoulutuksen kolmoskurssi on suunnitteilla.

Huittisten kurssin järjestelyissä olivat yhteistyössä myös Maanpuolustusnaisten Satakunnan piiri ja Huittisten osasto sekä

Huittisten SPR, joka vastasi turvallisuudesta. Vuorisalo esitti isot kiitokset myös kurssin muille tukijoille, kuten naapurustolle ja metsien omistajille, jotka osaltaan mahdollistivat sen toteutumisen.

SENNI VALIOLA

Koulutuspäällikkö **Matti Bärling (vas.)** ja kurssin johtaja **Timo Vuorisalo**.

Meriretki Revelin saareen

Merikarvian-Siikaisten Reserviupseerikerho järjesti meriretken 2.9 Revelin saareen. Selkämeren kansallispuiston tuntumassa sijaitseva Revelin saari on nummimainen, aikanaan puuton hiekkaharju, jonka jääkausi nosti ulkomeren uloimmaiseen syrjään. Saari on kapea ja lähes 1½ km pitkä.

Saaren linnusto on runsas, siellä pesii muun muassa iso selkälokkiyhdyksunta. Saari on myös lintubongareiden suosiossa. Rauhoitettu Reveli kuuluu Natura-alueeseen.

Sää retkipäivänä oli ihanteellinen, aurinko paistoi ja meri oli aivan tyyni. Matkaa taitettiin 13 henkilön voimin kahdella Merikarvialaistyyllisellä puuveneellä. Perillä Revelissä oli t-paita keli. Rantautuminen saareen tapahtui saaren länsipuolella sijaitsevalle hiekkarannalle. Sen jälkeen ennen retkiruokailua käytiin tutustumassa tarkemmin saareen. Saarelta löytyi muun muassa tyrniä, lampaita, useita lintulajeja sekä kuolleen hylkeen jäännökset. Reserviupseerien kannalta saari on siinä mielessä mielenkiinoinen että sen merenpuoleiseen päähän rantautui aikoinaan Saksasta tulleet jääkärit. Revelin ja muiden saarien kautta jääkärit sitten pääsivät maihin paikallisten kalastajien avustamina.

OLLI KAIPIO

Matkalla saareen.

Saaren ulkorannalla pohditaan joukolla jääkärien maihinnousukohtaa.

Revelin saaren mukulakivirantaa.

Sanna Jääskeläinen/Ulvilan seutu

Ulvilan sankarihaudalle seppeleen laskivat Esko Seppälä ja Mariella Rintala. Toimitusta seuraavat Matti Naskalin seurassa Minttu Ruotsalainen ja Saara Tiusanen. Tytöt ovat Vanhakylän koulun 3. luokalla. Kunnivartiossa seisovat Juhani Lukka (Ulvilan Reserviupseerikerho, Ulvilan sotaveteraanien Perinneyhdistyksen pj) ja Eemeli Lappalainen (Satakunnan Reserviupseeripiirin pj). Tilaisuus jatkui Ulvilan seurakuntakodissa seurakunnan rukoushetkellä ja koululaisten musiikkiesityksillä. Lopuksi nautittiin kakkukahvit.

Seppeleet sankarihaudoille Suomen Sotaveteraaniliiton 60-vuotispäivänä

Suomen Sotaveteraaniliitto ry juhlii 60-vuotista taivaltaan kuluvana vuonna ja on pyytänyt reserviläisjärjestöiltä tukea erilaisten tilaisuuksien järjestämiseen. Osana juhlavuoteen kuului mm. seppeleenlasku sankarihautausmaille 29. syyskuuta, jolloin tulee kuluneeksi 60 vuotta Suomen Sotaveteraaniliiton perustamisesta.

Tavoitteena oli laskea seppeleet mahdollisimman monelle Suomen noin 630 sankarihautausmaasta.

Seppeleenlaskun keskeinen tarkoitus oli, paitsi muistaa sankarivainajia, myös edistää veteraaniperinteen siirtymistä nuoremmille suomalaisille.

Juhani Lukka

Satakunnan viimeinen MPK:n piiripäällikkö Kimmo Tuomi jätti myös kouluspäällikön tehtävät. Hänen kymmenen vuoden ja yhdeksän kuukauden työrupeamansa Satakunnassa MPK:n piiripäällikkönä, koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä ja kouluspäällikkönä (6kk) päättyi syyskuun lopussa.

Vuoden 2015 Tyyne-harjoituksen aikana otetussa kuvassa Kimmo Tuomi keskustelelee nykyisen MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin piiripäällikön Markku Laineen (kuvassa oikealla) kanssa harjoituksen onnistumisesta.

Satakunnan Reserviupseeripiiri, Satakunnan Reserviläispiiri ja Karhu-lehti kiittävät Kimmoa erinomaisesta yhteistyöstä.

Reserviläisliitto valmis tukemaan reservipoliisin muodostamista

Poliisihallitus on päättänyt selvittää ns. reservipoliisin käyttömahdollisuudet poliisin toiminnan tukena poikkeustilanteissa yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa. Ajatuksena on luoda poliisille reservi, jota voitaisiin käyttää kriisitilanteissa kansalaisten turvallisuuden varmistamiseksi. Poliisin nykyinen vahvuus ei tähän välttämättä riitä.

Reserviläisliiton varapuheenjohtaja **Ismo Nöjd** toteaa tuoreessa blogissaan, että Reserviläisliitolla on halua ja valmiutta tukea reservipoliisin muodostamisessa.

– Reserviläisliitossa on kaikkiaan 1061 sotilaspoliisikoulutettua jäsentä, joista sotilasarvonsa ilmoittaneita upseereita on 122, aliupseereita 606 ja miehistöä 329. Heistä 20-35 vuotiaita on yli 600 henkilöä ja 36-50 vuotiaita lähes 400 henkilöä. Reserviläisliiton jäsenet ovat vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta kiinnostuneita kansalaisia ja vapautuessaan aikanaan Puolustusvoimien sodan ajan tehtävistä, he muodostavat otollisen ryhmän rekrytoida henkilöstöä reservipoliisiin.

Varapuheenjohtaja Nöjd muistuttaa, että poliisivoimat on mitoitettu toimimaan normaaliolojen tilanteissa ja se pystyy nykyresurssein vastaamaan vain rajallisesti poikkeustilanteisiin. Tähän ongelmaan ratkaisun tuo esitetty reservipoliisijärjestelmä, joka vastaa myös uudenlaisten uhkakavien tuomaan haasteeseen.

– Nykymaailmassa vakavia poikkeustilanteita saattaa syntyä jo rauhan aikana tilanteissa, joissa ei vielä ole ylittynyt kynnyksen ottaa valmiuslain tai puolustustilain valtuuksia käyttöön.

Nöjdin mukaan poliisiin apuna toimiminen edellyttää soveltuviin henkilökohtaisten ominaisuuksien lisäksi korkeatasoista koulutusta ja jatkuvaa harjoittelua. Tässä tehtävässä osaavana kumppanina voisi toimia julkisoikeudellinen maanpuolustusopetusyhdistyksemme MPK yhdessä Poliisiammattikorkeakoulun POLAMK kanssa. Reservipoliisin vahvuudeksi on kaavailtu 2.000 – 3.000 henkilöä. Liitossa on jäsenenä yli tuhat sotilaspoliisikoulutuksen saanutta reserviläistä. (RES)

Nakkilan Reserviläiset Nahkiaismarkkinoilla

Perinteinen Tappuritapahtuma vaarassa kadota

Maanpuolustusjärjestöt ovat perinteisesti reserviläisten johdolla pystyttäneet osaston Nakkilan Tappuritapahtumaan. Tänä vuonna Tappuritapahtumaa ei järjestetty lainkaan. Nakkilan uimahalli-liikuntakeskusta purettiin ja koko alue oli purkutyömaana. Tulee olemaan vielä pari seuraavaa vuotta. Huhutaan, että koko tapahtuma olisi vaaralaudalla.

Nahkiaismarkkinoille

Tiedustelimme Nakkilan yrittäjiltä mahdollisuutta osallistua markkinoille yhdistyksensä. Onnistuihan se.

Näppärästi puheenjohtajien johdolla teltta koottiin Nakkilan Harmonikkojen ja Iloisten Seniorien välimaastoon. Parikymppiä oli paikkamaksu ja sen kattamiseksi järjestimme arpajaiset. ”Joka arpa voittaa” -tyyliin. Arpojen ostajat yllättyivät, siitä että joka arpa todellakin voitti. Palkintoina oli pillimehuja, kirjoja ja kerjättyjä palkintoja. Hieman palkintojen haaliminen vaati aikaa, mutta tuotti tuskaa odotettua vähemmän. Samalla saimme oivan tilaisuuden myydä yhdistysmateriaalia: t-paitoja ja hihamerkkejä.

Petri Kantola oli tuonut Noptel- laseraseen ja halukkaat pääsisivät pientä korvausta vastaan kisaamaan. Samalla Petri opasti perusteellisesti ampujaa.

Kaiken myymisen keskellä kävijät saivat kuulla Reserviläistoiminnasta ja hieman MPK:n toiminnastakin. Olimme saaneet teltan lainaksi MPK:lta. Reserviläispiiriin teltta oli Rauman Jotoksessa.

Nakkilassa mahdollisuus harrastaa ilma-aseammuntaa Tarjosimme Nahkiaismarkkinoiden ajan Ilma-aseradallamme maksuttoman opastuksen lajiin ja rataan. Vajaa kaksikymmentä henkeä kävi rataan tutustumassa. Tavoite on tuplata kävijämäärä ensi vuonna.

Ensi vuonna uudelleen – tervetuloa Nahkiaismarkkinat kootaan pienelle alueelle ja tapahtuma on maksuton. Lähes jokainen kävijä kulki telttamme ohitse. Tässä suurimmat erot ja edut Tappuritapahtumaan. Tap-

puritapahtumassa oli tilaa tarjolla materiaalille lähes rajattomasti. Markkinoilla 4m x 4m. Mutta tällaiseen esilletuloon tuo tila on riittävä.

Laskimme, että Reserviläistellämme pysähtyi noin 150 kävijää. Muutama uusi jäsenkin saatiin. Kyllä me ensi vuonnakin Nahkiaismarkkinoilla menemme. Jos saamme sopivan paikan, niin toki pyydämme mukaan yhden kaverin. Vaikkapa Nakkilan Sotaveteraanit.

ESA RANNISTO

Nakkilan Reserviläisten teltan kupessa oli laser-ammuntapiste, jossa Petri Kantola opasti ampujia.

Reserviläisten ulkoratakausi päättyi Nakkilassa

Yhdistyksen järjestämät ruutiaseammunnat on tältä kaudelta ammuttu. Mikäli kaipaat harjoitusta tai haluat osoittaa harrastuneisuutta, vaikkapa aselupahakemusta varten. Ota yhteyttä, niin järjestetään mahdollisuus harjoitteluun.

Kiitokset kaikille osallistuneille, niin järjestäjille kuin ampujillekin. Erityiset kiitokset **Pasi Lahtoselle**, joka oli kilpailujen suunnittelijana ja ammunnanjohtaja läpi kauden. Nakkilassa ampujat ovat aktiivisia ja aina löytyy apuvoimia tauluille jne. Kiitämme myös Sissos-aseliikettä mukavista palkinnoista.

Tällä kaudella ammuttiin kuuden osakilpailun Kilparaja. Kilparajassa ammuttiin pienoiskiväärillä, pienoispistoolilla/revolverilla, Perinne kiväärillä ja reserviläiskiväärillä, kii- karikiväärillä ja pistoolilla.

Kolmen kärki oli kauden jälkeen seuraavanlainen:

1. JUKKA LEVOLA 6/6 kilpailua 71 sarjapist.
2. MIKKO KÄHKÖNEN 4/6 kilpailua 61 sarjapist.
3. PASI LAHTONEN 6/6 kilpailua 61 sarjapist.

Lisäksi ammuimme kaikille yhdistyksille avoimen JÄSENTENVÄLISEN kilpailun. Edellisvuoden voittaja Mikko Kähkönen oli järjestänyt mielenkiintoisen kilpailun 22 kaliiberin aseilla kaatuviin tauluihin. Vuoden 2017 Jäsentenvälisten voittaja on KARI OIKONEN.

Kausi päättyi hieman erikoisempaan kilpailuun. Pimeäammuntaan. Perinne kivääriä tai reserviläiskivääriä käyttäen tuli koettaa ampua kahteen ”ajoon” 5+ 5 laukausta. Hirviradalla kulkeva ”pahvipanssarivaunu” toimi maalina. Pilvetön ilta teki ”pimeäammunnasta” hämäräammunnan. Vaikeusastetta riitti silti. Ehkä ensi kausi alkaa tällä samalla maaliskuussa kilpailulla. Tuolloin olisi pimeys taattu.

Pimeäammunnan kärkikolmikko

1. Ilkka Naski - Harjavalta
2. Pasi Lahtonen - Nakkila
3. Aleks Afkir - Nakkila

Pasi Lahtonen

Kiväärkilpailussa ammuttiin myös aikaa vastaan.

2017 Ruutiaseammuntoihin otti osaa 26 ampujaa. Kaikkiaan kilpailuissa oli 89 ampumasuoritusta. Aseettomille jäsenillemme löytyi aina ase, jolla pääsi osallistumaan. Uudet jäsenet olivatkin aktiivisesti mukana kesän touhuissa.

2017 ilma-asekausi ja ilma-aseradallamme tapahtunut ampumaharjoittelu ja juniorivalmennus ovat oma osansa ampumatoimintaamme. Ampumasuorituksia kertyy varmaankin triplasti tuo ruutiasesuoritusten määrää.

Nakkilan Reserviläisten ulkoratakausi alkoi jo maaliskuussa, mutta sai makean palkinnon kesäkuussa, kun joukkueemme voitti Punkalaitumella Sammon Pytty-kilpailussa Reserviläispiirin joukkueestaruuden.

Mikko Kähkönen oli henkilökohtaisen kilpailun toinen samalla pistemäärällä voittajan kanssa. Hiukan jouduimme hammasta kiristelemään.

Ilma-aseratakausi alkaa olemaan käsillä. Kotisivuillemme ilmestyy radan LUKUJÄRJESTYS. Rataa vuokrataan yhdistyksille ja yksityisille. Yhteyttä voi ottaa **Jukka Levolaan** tai **Esa Rannistoon**.

ESA RANNISTO

*Tiedotusvastaava
Nakkilan Reserviläiset Ry*

TULOKSIA

Satakunnan Reserviläispiirien Jokamieskilpailut Harjavallassa 7.9.2017

Tänä vuonna jokamieskilpailu järjestettiin Harjavallan reserviläisten toimesta Harjavallan Reserviläisyhdistysten ampumaradalla ja Hiittenharjun maastossa. Sateisesta ilmasta huolimatta osallistujia saapui paikalle todella mukavasti.

Kilpailuun kuului yhdeksän erilaista rastia, osa maastossa ja osa ampumaradalla. Tehtäviin kuului ammuntaa, etäisyyden arviointia ja esineiden tunnistusta.

Henkilökohtaisen kilpailun voitti **Pasi Lahtonen** (Nakkilan Res.) ja joukkuekilpailun Nakkilan Reserviläiset.

Kilpailun päätteeksi **Arto Ahokas** kiitti Harjavallan Reserviläisiä onnistuneista järjestelyistä. Reitti oli sopivan mittainen ja polveili kangasmetsässä mukavaa pururataa maastotietä seuraten. Rastit oli ripoteltu sopivin välein. Korkeusvaihteluita toki löytyi. Varmaan jokainen kilpailija saattoi yhtyä Ahokkaan ajatuksiin onnistuneesta Jokamieskilpailusta. Viimeistään Hiittenharjun huipulle kavuttuaan etäisyydenarviointirastille, saattoi kilpailija todeta, että kyllä kannatti osallistua. Maiseimat olivat upeat. Matkakin oli joutunut siten, että ainakin osalle kilpailijoista nenään leijaili kahvin ja makkaran tuoksu ratamajalta.

Kilpailun viimeisenä rastina oli tunnistaa erilaisia varus- ja tväl-esineitä. Rastin sijaitessa ratamajalla tehtävän saattoi suo-

Esa Rannisto

Kilpailijat tunnistustehtävöpöydän kattausta tutkimassa.

rittaa kaffekuppi kädessä.

Jokamieskilpailu oli arvolleen sopiva kiireetön herrasmieskisa. Tokikaan naisia ei ole rajattu ulos. Nimi on vanhaa perua. Useimmat jäivät vielä kilpailun päätteeksi kahvittelemaan ja juttelemaan.

Perinteen mukaan voittajajoukkue järjestää seuraavat kisat ja Nakkilan reserviläiset ottivat haasteen vastaan. Ensi vuonna kilpaillaan Nakkilassa.

Onnittelut voittajille!

ESA RANNISTO

Arto Ahokas kertoi Jokamieskilpailuperinteestä.

Nakkilan joukkue Lahtosen johdolla vie mahtipytyyn Nakkilaan Sammon pytyyn viereen.

Joukkuekohtaiset tulokset

1	Nakkilan Reserviläiset	247,5
2	Harjavallan Reserviupseerit	205,5
3	Noormarkun Reserviupseerikerho	184,5

Henkilökohtaiset tulokset

1	Pasi Lahtonen	Nakkilan Reserviläiset	104
2	Lasse Varjonen	Huittisten Reserviläiset	99
3	Urpo Parkkali	Nakkilan Reserviläiset	75,5
4	Kai Hakanen	Harjavallan Reserviupseerit	72
5	Kullervo Tupi	Harjavallan Reserviupseerit	69,5
6	Jukka Levola	Nakkilan Reserviläiset	68
7	Arto Ahokas	Noormarkun Reserviupseerikerho	68
8	Antti Koskela	Noormarkun Reserviupseerikerho	65,5
9	Matti Uotila	Harjavallan Reserviupseerit	64
10	Kalevi Uusitalo	Nakkilan Reserviläiset	59
11	Seppo Kivelä	Harjavallan Reserviläiset	57
12	Olli Kujansuu	Kankaanpään Reserviläiset	52
13	Markku Uusiniemi	Noormarkun Reserviupseerikerho	51
14	Mika Rajala	Nakkilan Reserviläiset	46
15	Esa Rannisto	Nakkilan Reserviläiset	25

Satakunnan Reserviläispiirien pistooliampumasuunnistuksen mestaruuskilpailu 10.8.2017 Porissa

Tulokset:

	Aika	Ammunta	Lisäaika	Loppuaika
D				
1. Jonna Mäkivaara Noorm.- Ahl.res.	1:02:05	67	0:11:00	1:13:05
2. Pauliina Perkola Noorm.- Ahl.res.	1:02:42	41	0:19:40	1:22:22

H50

1. Lasse Varjonen Huittisten reserviläiset	0:39:53	82	0:06:00	0:45:53
2. Olli Kujansuu Kankaanpään res.	1:01:22	62	0:12:40	1:14:02
3. Juhani Koskiranta Noorm.- Ahl.res.	1:10:41	79	0:07:00	1:17:41
4. Petri Ranta Ulvilan res.ups	1:41:25	83	0:05:40	1:47:05

H60

1. Pertti Heinikangas Noorm.- Ahl.res.	0:48:47	75	0:08:20	0:57:07
2. Kai Hakanen Harjavallan res.ups.	0:56:22	71	0:09:40	1:06:02

Paras suoritus aika	Lasse Varjonen	0:39:53
Paras ammunta	Petri Ranta	83

Arto Ahokas

Markku Kuusiniemi tulkaa Harjavallan Reserviupseereita edustavan Kai Hakasen ampumataulua.

Yhdistelmälaajien osallistujamäärät laskusuunnassa

Yhdistelmälaajien kilpailuissa, kuten talvikilpailu, maastokilpailu, ampumasuunnistus jne, osallistujamäärät ovat osoittaneet laskusuunnan yhä pienempiin osallistujamääriin vuosi vuodelta. Ainoa laji, jossa osallistujamäärä on säilynyt kiinnostavuutensa, on ampuvuunnistus.

Hallussani on Satakunnan reserviläispiirien Vammalassa 21.8.1982 pidetyn maastokilpailun tulokset. Tuloluettelossa on kaikkiaan 42 kilpailijan nimi. Tulosten mukaan yleiseen sarjaan osallistui kolmetoista kilpailijaa ja viisikymppisten sarjaan neljä kilpailijaa. Kuluva vuotena kyseisen kilpailun osalta tehtiin todennäköisesti pohjanoteeraus, kun Satakunnan reserviläispiirien maastokilpaluun 4.7.2017 Huittisissa osallistui ainoastaan kaksi satakuntalaista kilpailijaa. Kilpailuun osallistui myös muutama varsinaisuusomalainen kilpailija, joten ihan kahdelle osallistujalle kilpailua ei pelkää järjestetty. Huittisten kilpailun ajankohta heinäkuussa saattoi osaltaan vaikuttaa osallistujamäärään. Perinteisestihän maastokilpailu on kisailtu elokuussa.

Osallistujamäärien romahtaminen on selvä tosiasia ja sarjojen suhteen on tapahtunut selvä käänne. Melkein kilpailussa kuin kilpailussa nuoremmista sarjoissa, kuten yleinen, 35 ja vielä 45 ei ole osallistujia kuin aivan sattumalta, kun taas ikämiesten

sarjat 60 ja 70 ovat, kun taas ikämiessarjat ovat runsaslukuisimmat ja myös kovatasoisimmat. On selvää, että kilpailun järjestäjä ei järjestelyvastuu motivoi, kun kilpailuun osallistuu vain kourallinen kilpailijoita. Järjestelyvastuun halukkuutta lisää usein se, että järjestäjä saa siitä pienehkön rahallisen korvauksen kassaansa osallistujamaksutuloilla. Jos kilpailijamäärä on kovin vähäinen, saattaa pahimmassa tapauksessa järjestely tuottaa tappiota järjestävälle yhdistykselle. Toiseksi on hyvin masentavaa, jos toimihenkilöitä eli järjestäjiä kilpailussa on enemmän kuin varsinaisia kilpailijoita.

Ratkaisua osallistujamäärien kartuttamiseen ei ole löytynyt. Osallistujamäärien katoon on Satakunnassakin pyritty löytämään ratkaisuja. Joitakin vuosia sitten piirien urheilutoimikunnan päätöksellä lajikirjoja vähennettiin oletuksella, että se lisäisi aktiivisuutta jäljelle jääneisiin kilpailuihin. Oletamus oli valitettavasti yliooptimistinen. Jokseenkin tyytyväisiä satakuntalaiset yhdistelmälaajien kisajärjestäjät ovat voineet olla, jos kilpailijamäärä yhdistelmälajeissa on ollut kymmenen ylittävä määrä.

Kerrottu ongelma ei ole pelkäästään satakuntalaisten murhe, vaan tilanne on aivan sama yhdistelmälaajien suhteen muissakin reserviläispiireissä kautta Suomen. Lisäksi kuvattu tilanne heijastuu suoraan myös

Reserviläisurheiluliiton mestaruuskilpailuihin. Tilanne on tiedostettu ResUL:n hallituksessa, jonka johdosta syksyllä 2016 liiton yhdistelmälaajien työpajatyöryhmä pohitti yhden kokonaisen lauantapäivän keinoja kiinnostavuuden kasvattamiseksi. Yksi huomiolle pantava ajatus oli, että kilpailijat ja kilpailun järjestelyiden päävastuussa olevat henkilöt kuittasivat osallistumisestaan yhden kertausharjoitusvuorokauden. Ajatuksen eteenpäin vienti sortui lähinnä siihen että Puolustusvoimien organisaatiossa ajatuksen toteuttaminen saattaisi olla hankalaa ja lopputulos epävarmaa. Loppupäätelmä työskentelystä oli laihanlainen, joka kiteytyi siihen että annetaan kilpailujen puhua itsestään. Toisin sanoen, kilpailujen osallistujamääriä seurataan aktiivisesti ja jos se joidenkin osalta jää tulevina vuosina kovin alhaiseksi, harkitaan sen perusteella koko kilpailun jättämistä pois lajivalikoimasta kokonaan. Tätä on toteutettu jo vuoden 2018 osalta niin, että ResUL:n lajikirjosta jäävät pois sekä talvikilpailu että neliottelu.

Onko trendi sama muidenkin laajien osalta, jää nähtäväksi mutta mitään selvää ja ratkaisevaa viisastenkiveä osallistujamäärien kartuttamiseksi on vaikea löytää.

ARTO AHOKAS
kirjoittaja on ResUL:n hallituksen
ja kilpailutoimikunnan jäsen

RAKENNUSPALVELU WENTJÄRVI

- Purku- ja saneeraustyöt
- Uudisrakennukset
- Otsonointityöt

Hiirijärven koulutie 71,
29200 Harjavalta
Matkapuh. Leo Wentjärvi 040 535 0784

hammaslääkäri

Leena Lukka
Isolinnankatu 22B,
Pohjolan talo, Pori

puh. (02) 633 6005

MAANRAKENNUS OSMO W.OJALA KY

0400 595 178
OLAVI OJALA

PAALUTUKSET

Mediamyynti Viljanen T:mi

Alinenkuja 2 B
29630 POMARKKU

Jorma Viljanen
Myyntipäällikkö
0400 560 506

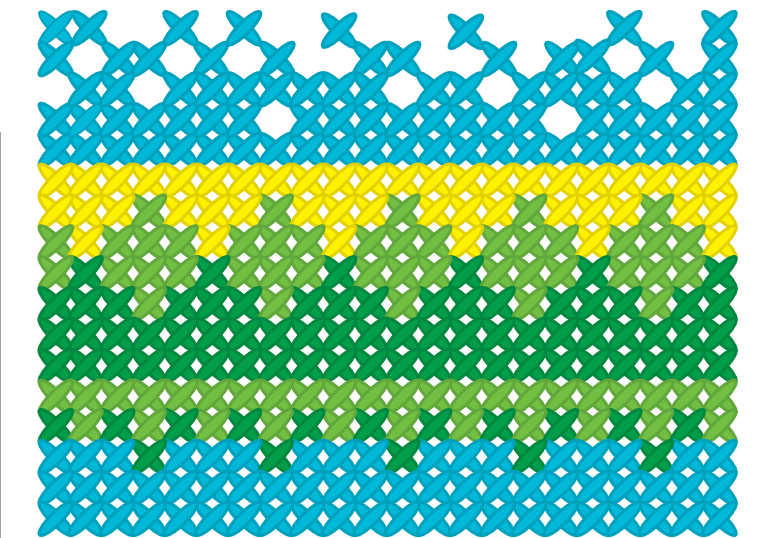
jorma.viljanen@mediamyynti.inet.fi
ilmoitukset@mediamyynti.inet.fi

100

yhteistä

VUOTTA

SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa

100kunta.fi
#100kunta

SIMSOTEC

Hissihuolto ja teollinen kunnossapito

KOKOUKSIDA

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry
Maanpuolustusnaisten Liitto
Satakunnan piiri ry

Piirien sääntömääräiset

syyskokoukset

maanantaina 30.10.2017 klo 19,
 Porin yliopistokeskus, Pohjoisranta II A 28100 Pori.

Käsitellään piirien syyskokoukselle määrätty sääntömääräiset asiat. Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n esityksillä myös yhdistyksen sääntöjen muuttaminen.

klo 17.30 alkaen kahvit

Klo 18 Tilaisuuden avaus

klo 18.10 Porin yliopistokeskuksen esittely, Jari Multisilta
 klo 19.00 syyskokoukset

Huom! Jäsenyhdistysten virallisilla edustajilla äänisoikeus, muilla läsnäolo- ja puheoikeus.

TERVETULOA
 Piirihallitukset

Porin reservinalliupseerit ry:n
 sääntömääräinen

syyskokous

pidetään **17.10.2017 klo 18.30**
 alkaen yhdistyksen toimistolla (Itäpuisto 9, Pori),
 kahvitarjoilu.

Tervetuloa!

NOORMARKUN SEUDUN RESERVIUPSEERIKERHO RY:N

SYYSKOKOUS

Noormarkun Seudun Reserviupseerikerho ry:n
 sääntömääräinen syyskokous pidetään

Noormarkun kirjaston kokoustiloissa (2.kerros), os.
Laviantie 4, maanantaina 23.10.2017 klo 18.00.

Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen mukaan
 syyskokoukselle määrämät asiat.

Tilaisuudessa kahvitarjoilun lomassa everstiluutnantti evp.
 Tapio Huhtanen esitelmöi aiheesta Sotilaspojat.

Tervetuloa, hallitus

SYYSKOKOUS

18. lokakuuta

Kello 18:00

Juhlatalo Marimba

Esillä sääntömääräiset asiat.

Tutustuminen ja ammuntaa Noptel-laseraseella

Kahvit. **TERVETULOA**

Porin Reserviupseerikerho ry
SYYSKOKOUS

pidetään

maanantaina 23. lokakuuta 2017
klo 18.00

Pori Energian tiloissa, Radanvarsi 2, Pori.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset
 asiat ja palkitaan ansioituneet. Tilaisuuden
 alussa kahvitarjoilu. Tervetuloa.

Hallitus

Tervetuloa

Uvilan reserviupseerikerhon

syyskokoukseen

tiistaina 28.11.2017 klo 18
Cafe Hellmanin tiloihin Friitalantie 11 B.

Sääntömääräisten asioiden lisäksi tarjolla
 on hyvää seuraa ja ruokaa.

Hallitus

Lavianseudun Reserviupseerikerho ry:n
ja Lavian Seudun Reserviläiset ry:n

SYYSKOKOUKSET

pidetään to 26.10. klo 19

Lavian Metsästysseuran majalla,
 Susikoskentie 140.

Hallitukset kokoontuvat klo 18.
 Huomionosoituksia ja kahvitarjoilu.

TERVETULOA!

AKU LOUHIMIEHEN ELOKUVA

TUNTEMATON SOTILAS

Porin Reserviupseerikerho ry tarjoaa jäsenilleen elokuvaillan 6.11.2017 klo 17:00.

Lippuja rajoitetusti. Lisätiedot: www.porinreserviupseerikerho.fi

Kankaanpään Seudun Reserviupseerit ry

SYYSKOKOUS torstaina 16.11.2017

klo 18.00 Kuntoutuskeskus Kankaanpää,

Kelankaari 4.

Käsitellään sääntöjen määrämät asiat.

Kahvitarjoilu. **Tervetuloa.**

Hallitus

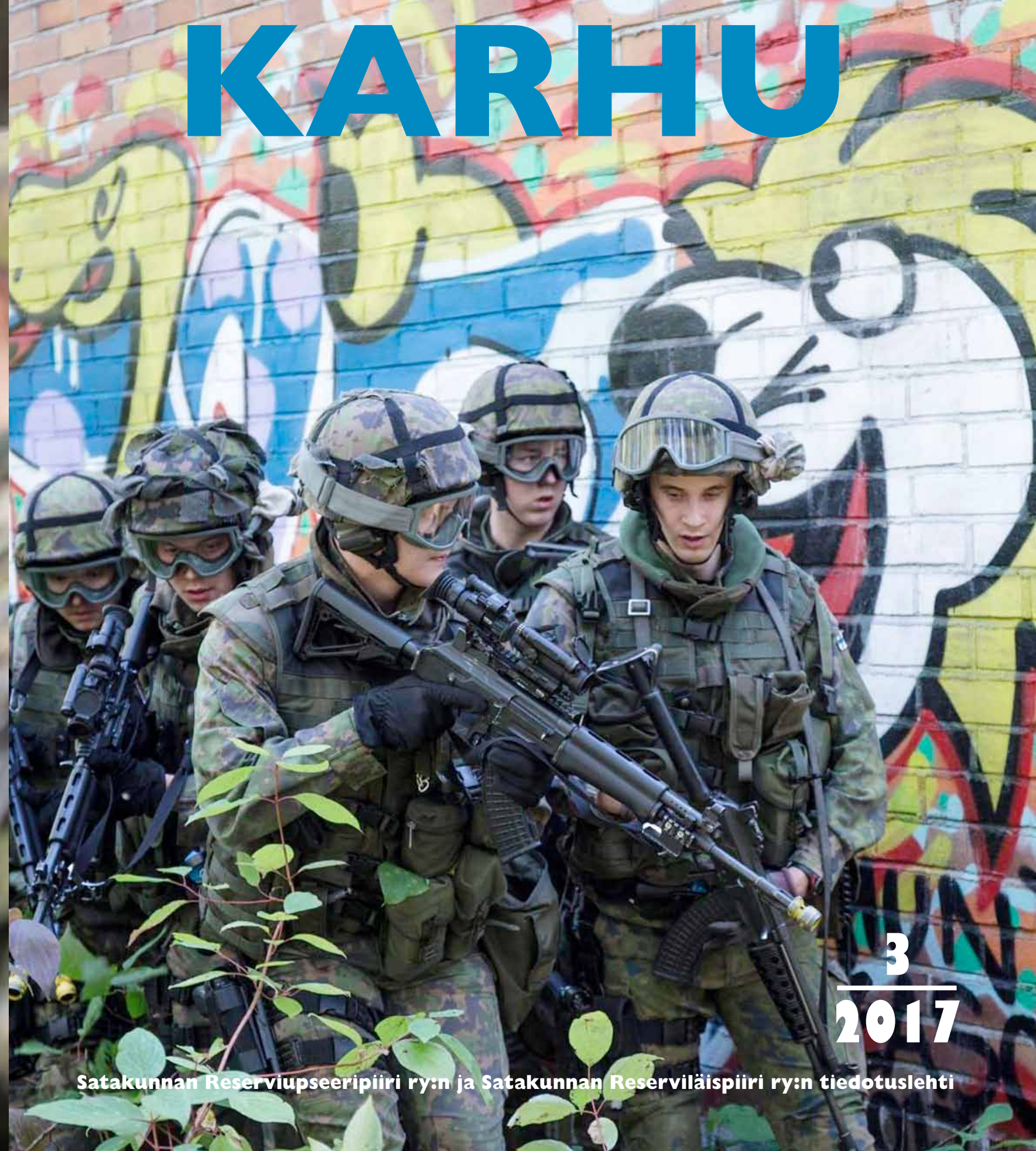
VALTALIIKENNEKY
 BRUNNILA

TILAUSAJOT LÄHELLE JA KAUAAS
Hissilliset 19-52 paikkaiset autot

puh. Riitta-Liisa 02 674 1447/ 02 533 6220

Puolustusvoimat

KARHU

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa, LähiTapiola
Länsi-Suomen Osuuspankki,

3
2017

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti